

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji administracji: Kraków, ulica Orzeszkowej L. 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.

Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.

Redaktor naczelny przvimuje od godz. 12-jej do 1-jej w południe

15

PROSZY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.

Rękopisów redakcja nie zwraca.

Za inseraty redakcja nie odpowiada.

Opisy ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie

**TUTKI i BIBULKI
ALTESSE
MOKKA-PELNOWATKI**
uszlachetniają każdy gatunek tytoniu.

Włosi chcą tylko budować szosy i wodociągi

Londyn, 29. 7. PAT. „Daily Telegraph“ donosi z Asmary (Erytrea), że naczelny komisarz włoskiej Afryki wschodniej general de Bono ogłosił rozporządzenie o sądach wojennych w Erytrei. Sądy te zastąpić mają zwykłą procedurę sądową. Jak donosi „Daily Telegraph“ krok ten wywołany został przez niepokoje wśród tubylców i konieczność utrzymania dyscypliny wśród oddziałów robotniczych. Ogłosił też gen. de Bono odezwę do tubylców, w której donosi, że 30.000 robotników przybyłych z Włoch nie zabierze im ich ziemi, gdyż przybyli oni tylko dla budowy szos i wodociągów.

Badowa kolejki linowej w Tatrach

Zakopane, 29. 7. PAT. Jak się dowiadujemy, kwestja budowy kolejki linowej na Kasprowy została zadecydowana. Już w najbliższych tygodniach spodziewać się należy rozpoczęcia budowy kolejki.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział III. karny. Dnia 26 lipca 1935 r. Sygn. III. Pr. 64 35.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział III. karny, na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie wydał następujące postanowienie:

1) Zatwierdza się po myśli §§ 489, 493 austr. proc. karn. zarządzoną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie dnia 23 lipca 1935 r. a wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie dnia 23/7, 1935 r. l. B. 11 2/97/35 konfiskatę czasopisma „Nowy Dziennik“ Nr. 200 z daty Kraków 23 lipca 1935 r. z powodu treści:

artykułu zamieszczonego na stronie 2 p. t. „A świat wciąż milczy“ w ustępie od słów „Od młodego sąsiada“ do słów „rozłukane bandy“, albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona występków z art. 170 k. k.

2) Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższego artykułu, a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Nowy Dziennik“ w dzienniku urzędowym.

3) Cały nakład skonfiskowanego druku ma być zniszczony.

Wiceprezes Sądu Okręgowego: w. z. S. O. DR. Machalski. Protokolant: mgr. Sonnenblick.

C. K. Org. Sjon. zastanawia się nad wyborami do Sejmu

Warszawa, 29. 7. (ŻAT) Prezydium C. K. Organizacji Sjonistycznej w Polsce rozpatrzyło na ostatniem swem posiedzeniu sprawę nadchodzących wyborów do Sejmu i uchwaliło stanowisko Organizacji Sjońskiej do wyborów uzależnić od tego, czy przedstawiciele niezawisłej polityki żydowskiej będą mieli możliwość nieskrępowanego zgłaszania kandydatów do wyborów. Uchwała ta zos-

tała zakomunikowana kierownictwom Organizacji Sjońskiej w Małopolsce Wschodn. i

Zachodniej. W związku z tą uchwałą C. K. Organizacji Sjońskiej zwołało na dzień 6-go sierpnia plenarne posiedzenie wszystkich swoich członków z Warszawy i prowincji celem rozpatrzenia tej sprawy.

Jak mają się zachowywać Żydzi niemieccy?

Odezwa, którą należy czytać między wierszami

Berlin, 29. 7. (ŻAT) Zarząd berlińskiej gminy żydowskiej ogłosił w organie gminy następujące oświadczenie: Dziś, jak zawsze, najdalej posunięta wstrzeźliwość jest zrozumiałym sam przez się obowiązkiem każdego świadomego swej odpowiedzialności Żyda. Unika on lokali rozrywkowych i kawiarni, wyrzeka się niekoniecznych spacerów przedkładając pobyt we własnym domu. Kto

kolwiek uznaje swą przynależność do wspólnoty żydowskiej, ktokolwiek nie chce uchodzić za pozbawionego poczucia odpowiedzialności powinien urządzić swe zachowanie tak publiczne jak i we własnym gronie w sposób jakiego wymaga godność naszej wspólnoty i świadomość jego wobec tej odpowiedzialności.

Sportowcy żydowscy wykluczeni z berlińskiej Olimpiady

Berlin, 29. 7. (ŻAT) Żydowskie organizacje sportowe w Niemczech zostały dziś oficjalnie powiadomione, że sportowcy żydowscy nie będą dopuszczeni do międzynarodowych gier olimpijskich, które mają się odbyć w Berlinie w r. 1936.

Niearyjczycy nie dopuszczeni do Reichswehry

Berlin, 29. 7. (ŻAT) Dziś ukazało się roz-

porządzenie dodatkowe do ustawy o powszechnej służbie wojskowej w Niemczech. Rozporządzenie podpisane przez ministra spraw wewnętrznych dra Fricka i ministra wojny gen. Blomberga postanawia, że ze służby zostają całkowicie wykluczeni niearyjczycy, których oboje rodziców lub dziadków są pochodzenia żydowskiego.

Zapowiedź dalszych demonstracji antyhitlerowskich w Stanach Zjedn.

Berlin, 29. 7. PAT. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Nowego Jorku: Organizacja pod nazwą „Antinazi-Delegation“ zapowiedziała wczoraj nowe demonstracje — przeciw parowcom niemieckim i zgromadzenie delegatów 278 organizacji dla proklamowania bojkotu statków niemieckich.

I w Afryce poł. ich lubią

Londyn, 28. 7. PAT. „Daily Telegraph“ donosi z Johannesburga, że w Afryce połud-

niowo - zachodniej dochodzi ostatnio do nieporozumień pomiędzy obywatelami niemieckimi i brytyjskimi. Komisja powołana do spraw konstytucyjnych otrzymuje codziennie skargi. Doszło do tego, że w niektórych większych miastach przerwane zostały stosunki pomiędzy Niemcami i Anglikami. Powodem tych zajść jest uczucie niepokoju wywołane przez agitację niemiecką na rzecz przywrócenia Niemcom kolonii afrykańskich.

OKAZJA!
PULOWERY DAMSKIE 3.90
WELNIANE
JULJUSZ NACHT, Kraków Stradom 5

Pięć minut przed dwunastą

Kraków, 30 lipca.

Prywatne oświadczenie wybitnych mężów stanu, złożone we formie nieoficjalnej, mają zazwyczaj to do siebie, że mówią raczej za mało, niż za wiele. Trzeba je później dopiero komentować, rozszerzać, uzupełniać z małego, pobieżnie tylko nakreślonego szkicu, utworzyć barwny obraz, szczerze ramy napęlić prawdziwą treścią.

A prasa ostatnio doniosła: W rozmowie z zagranicznymi dziennikarzami powiedział angielski minister spraw zagranicznych m. in.: „Zdaje sobie dokładnie sprawę z tego, że świat znajduje się dzisiaj w położeniu takim samym, jak w r. 1914 i że problemy, które czekają na rozwiązanie są wysoce skomplikowane i nieprzyjemne”.

Nieprzyjemne. W miejscu tego eufemizmu, powiedziałyby ktoś mniej powściągliwy: Groźne, katastrofalne! Błąka się narazie wśród wybuchowego łatwopalnego materiału jakaś mała, zdaje się tylko iskierka, i potrzeba jedynie lekkiego podmuchu, by wybuchł pożar, który cały świat ogarnie.

Konflikt włosko-abisyński. Gdzieś w Afryce, daleko. Nas to bezpośrednio nie tyczy — tak mógł sobie przed jakimś czasem jeszcze niejeden pomyśleć.

Dziś — powszechny niepokój. Dziś wie każdy, że konflikt włosko-abisyński to jego sprawa żywotna, że wojna w Afryce to wojna — w Europie, to kres tego tak bardzo upragnionego i tak drogo, dziesiątkami milionów ofiar okupionego pokoju.

Liga Narodów zbiera się dnia 31 bm. Jutro mogą rostrzygnąć się losy nie tylko Włoch i Etyjpii, ale — losy świata.

Bo nawet optymiści nie wierzą w to, że zdoła się ten konflikt kompletnie zlikwidować, bo i oni cieszyliby się, gdyby zdołano go conajwyżej — odroczyć na parę dni, na miesiąc. Może w międzyczasie znajdzie się jakaś platforma do porozumienia, jakaś możliwość do pokojowego załatwienia sprawy.

Komisja arbitrażowo-koncyliacyjna nie doprowadziła do zgody. Czterech arbitrów, głowiących się nad znalezieniem możliwego do przyjęcia dla obu stron wyjścia rozjechało się z niczem. Jakie więc czeka teraz zadanie Ligę Narodów? Czy zadowolą się zamianowaniem piątego arbitra, ograniczając się jedynie do rozpatrywania samej kwestji zajęcia w Ual Ual, jak tego chcą Włochy i Francja, czy też stojąc twardo na gruncie idei Ligi Narodów, rozpatrywać będzie w szeroko zakrojonych ramach prawdziwą istotę całokształtu sporu włosko-abisyńskiego, jak tego chce negus i rząd angielski?

Pierwsze rozwiązanie byłoby naturalnie tylko połowiczne, miałyby jednak tę dobrą stronę, że nie wywołałyby burzy — odrazu. Drugie, w zasadzie słuszniejsze, mogłyby stać się jednak zarzewiem nowej nieobliczalnej w skutkach katastrofy, spowodowałyby bowiem

wystąpienie Włoch z Genewy i początek końca tej instytucji, do której tyle przywiązywano nadziei.

Jaki punkt widzenia zwycięży? W Anglii przybiera coraz bardziej na sile ruch, wypowiadający się stanowczo za obronę zasad na których opiera się Liga Narodów. Ostatnie rozmowy, przeprowadzone pomiędzy prezydentem francuskim Lavalem a ambasadorem angielskim w Paryżu sir George Clerk, nie doprowadziły do uzgodnienia poglądów. Stosunki między Anglią a Włochami stają się coraz bardziej napięte. A polityka zazwyczaj zahacza też o problemy finansowe: Anglija zażądała od Włoch bezwzględnego spłacenia długu w wysokości miliona funtów szterlingów za dostarczony węgiel, grożąc, że wstrzyma dostawy węglowe. Przemówienie posłów w Izbie Gmin wskazują niedwuznacznie na to, że Anglija z całych sił przeciwstawia się chce włoskim zamiarom połamania Abisynji. Naturalnie nie spowoduje wysoko rozwiniętych uczuć humanitarnych Wielkiej Brytanji, ale następstwem tego, że kampanja włoska zagraża interesom afrykańskim Wielkiej Brytanji. Anglija zatem powołać się chce nie tylko na pakt Kelloga i inne międzynarodowe układy, ale grozi zamknięciem kanału Sueskiego, co by faktycznie sparaliżowało wszelką włoską akcję wojenną. A nawet ostatnia propozycja włoska w sprawie wznowienia arbitrażu, nie znajduje w angielskich kołach żadnego oddźwięku. Za warunek modyfikacji swego stanowiska stawia Anglija wyraźne zobowiązanie ze strony Włoch, że nie podejmie kroków wojennych. Tylko w tym wypadku zgodziłaby się Anglija do ograniczenia interwencji Rady Ligi i do ograniczenia jej jedynie do sprawy samego incydentu w Ual Ual.

A Włochy nie ustępują. Dyplomatyczna wymiana zdań między Rzymem a Londynem nie przyczyniły się do wypogodzenia horyzontu. Ciekawą rzeczą przytem jest, że kiedy chodziło o przyjęcie Abisynji na członka Ligi, sprzeciwiała się temu właśnie Anglija, podczas gdy popierały ją Francja i — Włochy!, te Włochy, które swego b. pupila piętnują dziś jako państwo dzikich barbarzyńców.

Istnieją przypuszczenia, że owe dawne ujęcie się Włoch za Abisynją i udzielone jej poparcie, które przyczyniło się do przyjęcia Abisynji w skład Ligi Narodów, spowodowane zostało pewnymi obietnicami, poczynionymi Mussoliniemu przez negusa. Etyjopja obiecała wówczas Włochom daleko idące koncepcje terytorjalne za cenę ich poparcia na terenie Ligi, czego obecnie nie ma zamiaru dotrzymać. Namietność ataków Mussoliniego kryje w sobie istotnie może coś z głębokiego rozczarowania. Być może, że ten motyw, gdyby go uznać za prawdziwy, potrafiłby po części, przynajmniej psychologicznie, wytłumaczyć nieprzełamany upór Mussoliniego, który idzie na całego, naprzekór wszystkim.

...I na przekór wszystkiemu. Bo gdyby trzeźwiej rozważył, co krok jego pociągnąć może za niebezpieczeństwa, nie tylko dla świata, ale i dla samych Włoch, stałby się może nieco bardziej umiarkowany. Francja, również państwo kolonjalne, musiała włożyć 20 lat pracy i walk, aż udało się jej doprowadzić pacyfikację Marokka do szczęśliwego końca.

A teren marokański nie nastęrcza ani w przybliżeniu takich trudności, jak Abisynja. Lir dewaluuje się Niemcy zacierają aż ręce z radości licząc na to, że kiedy Mussolini zajęty będzie w Afryce, oni tymczasem uszczkną nieboraczkę Austrię. Już teraz docho dzi do ostrych zatargów z Anglią z jednej strony, a z Japonją z drugiej. Mówią coby prawda, że dla ulżenia sobie, a szczególnie dla zabezpieczenia się przed możliwością „Anschlusu”, Mussolini dał się pozyskać dla idei restauracji Habsburgów. Ale w tym wypadku trzeba z góry założyć, że Mała Entente, państwa bałkańskie, Jugosławja, Bułgaria, Rumunja, Turcja, nie będą siedziały z założonymi rękoma...

Czy mają więc Włochy interes w tem, by własnymi rękoma na skutek jednego niezbyt szczęśliwego kroku skruszyć własną swoją potęgę? W samym interesie Włoch leży niewystąpienie z Ligi Narodów. Za bardzo losy ich związane są z losami Francji i Anglii które w utrzymaniu Ligi jako instrumentu dyplomatycznego w Europie widzą swój najżywotniejszy interes.

Sytuacja jest skomplikowana w najwyższym stopniu. Ale może właśnie dlatego, w ostatniej chwili przemówi zdrowy rozsądek i — uratuje świat od zagłady.

H. P.

Sąd niemiecki nie będzie rozpatrywał spraw, w których strona żydowska będzie reprezentowana przez adwokata - Żyda

Berlin, Z.A.T. „Frankfurter Zeitung“ przytacza orzeczenie sądu pracy w Magdeburgu, który zdecydował, że na przyszłość sąd nie będzie rozpatrywał zatargów, w których z ramienia strony żydowskiej występować będzie żydowski adwokat. W uzasadnieniu orzeczenia sąd zaznacza, że „z urodowo - socjalistycznego punktu widzenia strona żydowska w żadnym wypadku nie może sobie rościć prawa zastępstwa przez adwokata — Żyda, gdyż oznaczałoby to konieczność, że w przyszłości zawsze trzeba będzie dopuszczać do sądów niemieckich pewną liczbę żydowskich adwokatów według odsetka ludności żydowskiej“. Ciekawe jest — dodaje „Frankfurter Zeitung“ — że powyższe orzeczenie sądu pracy w Magdeburgu zaliczone zostało przez „Deutsche Justiz“ (organ prawa niemieckiego) do rzędu tych wyroków sądowych, świadczących o tem, „jak sądownictwo niemieckie przyczynić się może do realizacji idei narodowego socjalizmu“.

Do tej samej kategorii wyroków „Deutsche Justiz“ zalicza orzeczenie innego sądu pracy, który postanowił, że „redukując personel, żadna firma nie może wy mówić pracy pracownikowi aryjskiemu, skoro w przedsiębiorstwie w dalszym ciągu zatrudniony jest chociażby jeden Żyd“. (Orzeczenie sądu pracy w Magdeburgu

świadczy o panującej tendencji w kierunku pozbawienia możliwości pracy tych nielicznych już adwokatów — Żydów w Niemczech, którym wolno uprawiać praktykę sądową, jeśli sami byli żołnierzami frontowymi, lub też ich ojcowie albo synowie polegli na wojnie po stronie niemieckiej).

Berlin, Z.A.T. Specjalny korespondent ZAT-nej donosi, że fala agresywnego antysemityzmu w Niemczech w dalszym ciągu trwa z nieustającą siłą. We wszystkich miejscach kąpielowych ustawione zostały posterunki szturmowców czuwających nad wykonywaniem zarządzeń w sprawie zakazu dostępu dla Żydów. Podobne posterunki zostały ustawione także w licznych innych miejscach publicznych. Nadburmistrz Fryburgu ogłosił w „Voelkischer Beobachter“ depezę, twierdząc, że „Schwarzwald nie jest czosnkową kuchnią“ i że miasto Fryburg zakazuje Żydom dostępu do miejsc kąpielowych, gdyż „ludność skarży się na prowokacje żydowskie“. Żydom został zakazany dostęp do kąpeli publicznych w miejscowościach Dortmund, Koethen (Anhalt), Iadbach, Rheydtt i Liebsstadt. W mieście Thale-am-Harz został pobity i osadzony w areszcie ochronnym miejscowy kupiec żydowski, który protestował przeciwko posterunkowi szturmowców przed jego sklepem.

KUPON Nr. 6

III. KONKURS LETNI
dla Czytelników
„Nowego Dziennika“

Pensjonat „Palace“ w Zakopanem
Pensjonat „Podhale“ w Krynicy
Pensjonat „Bristol“ w Muszynie
Pensjonat „Hanka“ w Muszynie

ZŁA PRZEMIANA MATERJI jest często przyczyną wielu choróbkamienie żółciowe, artretyzm, ischias, choroby skóry), kuracja ziołami **Cholekinaza** Niemojewskiego polega na pobudzeniu wątroby do normalnej czynności i reguluje przemianę materji. Broszury bezpłatnie**Cierniowa droga organu Żydów gdańskich****Ciągle konfiskaty „Danziger Echo“**

(Korespondencja własna „Nowego Dziennika“).

Gdańsk, 28 lipca.

Najlepszą ilustrację tragicznego wprost położenia żydowskiej ludności w Gdańsku stanowi konfiskata jej organu, „Danziger Echo”: w przeciągu ostatnich 2 miesięcy prezydent policji zaledwie 2—3 razy „przepuścił” ukazanie się gazety, konfiskując ją pozatem raz po razie, już prawie automatycznie. Nie pozwala, aby ludność żydowska w Gdańsku, stanowiąca pokazny element gospodarczy, a przede wszystkim czynnik bardzo ważny przy wymianie towarowej polsko-gdańskiej oraz przy polskim imporcie i eksporcie przez Gdańsk, doszła do głosu; jeżeli się już nie uwzględni słusznych postulatów żydowskich, bądźto gospodarczych, bądźto w obronie honoru przeciwko szkalowaniu w „Stürmerze” i w organie senackim, „Vorposten”, to tem mniej toleruje się wypowiedzenie żalów i protestów na łamach jedynej gazety żydowskiej, która — trzeba przyznać — stara się sformułować swoje zdanie raczej zanadto oględnie i ostrożnie, unikając zbyt krytyki lub zgoła oskarżeń pod adresem władz. Ale i w tej formie „Danziger Echo” wydaje się senatowi za groźnym, nie tyle może ze względu na czytelników żydowskich, ile na tych licznych nie-Żydów, którzy zniechęceni barbarzyńską hecą prasy narodowo-socjalistycznej, coraz chętniej kupują organ żydowski.

Postępowanie policji wobec „Danziger Echo” wybitnie dowodzi, iż konfiskaty następują nie z powodu tego lub innego artykułu, czy też zdania: policja zabiera raz po raz całkowity nakład gazety, a dopiero w następnym dniu zawiadamia redakcję, iż konfiskata nastąpiła „z powodu kilku zdań, mogących wywołać niepokój wśród ludności”; redakcja wówczas skarży zarządzenie prezydenta policji do senatu, skąd po kilku tygodniach nadchodzi zawiadomienie, iż konfiskata nastąpiła zgodnie z wolą rządu — i na tem koniec.

Przytem od czasu do czasu aresztuje się redaktorów, wytaczając im procesy o zniewagę rządu lub o „mącenie dobrych stosunków Gdańska z Rzeszą”; pamiętając też czytelnicy o deportacji wydawcy „Danziger Echo”, Theodora Loevy'ego, po przetrzymaniu go przez tydzień w więzieniu. W ten sposób, władze nie mając środków legalnych do zamknięcia gazety, starają się złamać fizycznie i moralnie jej redaktorów, rujnując ją

jednocześnie drogą ciągłych konfiskat: pewien wyższy urzędnik wydziału prasowego w prez. policji oświadczył zgoła, iż celem tych konfiskat jest nietylko przeszkodzenie rozpowszechnianiu tego lub innego numeru, ile właśnie wyrządzenie szkód materialnych. Charakterystycznym jest, iż prasa socjalistyczna i katolicka, występująca znacznie agresywniej przeciwko senatowi, ulega dość rzadko represjom policyjnym — obawiają się widocznie skarg do Ligi Narodów — podczas gdy prasę żydowską chcieliby zgniebić jaknajszybciej i bez rozgłosu.

Nie bez znaczenia jest chyba i fakt, iż „Danziger Echo”, jak żadna gazeta w Gdańsku, broni interesów wspólnoty gospodarczej polsko-gdańskiej: toteż w obecnym okresie naprężonych stosunków, kiedy „Danziger Echo”, broniąc interesów gospodarczych polskich i występując jednocześnie za porozumieniem i zażegnaniem konfliktu, gazeta podlega raz po raz konfiskatom, tak że przez ostatnie trzy tygodnie dosłownie ani razu się nie ukazała.

Przytem nie wolno zapominać, iż „Danziger Echo” jest obecnie jedyną gazetą, wychodzącą na terenie hitlerowskim, która może — w pewnych rozmiarach — występować przeciwko antysemityzmowi i podtrzymywać zmysł krytyczny ludności nie-żydowskiej wobec barbarzyńskiej hecy rasistowskiej. Dlatego też redaktorzy „Danziger Echo”, pracując w warunkach, które trudno sobie wyobrazić — nie mają, dosłownie dzień, bez wizyty policji w redakcji — nie upadają na duchu, narażając się co chwila na represje i szykany; spełniają swój obowiązek społeczny w sposób, godny podziwu i najwyższego uznania.

Verus

Petycja Żydów gdańskich w Lidze Narodów

Genewa, Z.A.T. W Genewie obradował w tych dniach komitet prawników, któremu Rada Ligi Narodów powierzyła rozpatrzenie petycji gdańskich, w tem petycję Żydów gdańskich, z punktu widzenia prawnego. W skład komisji wchodzi trzech prawników: Szwajcar prof. F. Fleiner, Holender dr. J. Koster i Szwed dr. E. T. Marks. O wynikach narady sekretariat Ligi Narodów żadnego komunikatu nie ogłosił. Gdyby orzeczenie komisji miało być ogłoszone, nie nastąpiłoby przed wrześniową sesją Ligi Narodów.

sprawie adwokatury. Projekt upoważnia ministra do regulowania rozmieszczenia i liczby adwokatów w poszczególnych okręgach na podstawie stosunków gospodarczych i ludnościowych. Komentując projekt, prasa sądzi, że rozmieszczenie adwokatów nastąpi według klucza narodowościowego czy wyznaniowego w stosunku do etnicznego składu ludności w poszczególnych okręgach. Działanie takiej ustawy równałoby się wprowadzeniu numerus clausus dla adwokatów-Żydów.

Ostrzeżenie pod adresem młodzieży garnącej się do studjów lekarskich

Wiedeń, Z.A.T. Związek Lekarzy-Żydów ogłosił ostrzeżenie pod adresem młodzieży żydowskiej, garnącej się do studjów lekarskich. Sytuacja lekarzy — Żydów — powiedziane jest w ostrzeżeniu — jest katastrofalną. Żydowscy me-

dycy nie otrzymują możności praktykowania w szpitalach, gdyż ministerstwo zdrowia systematycznie odrzuca wszelkie zgłoszenia Żydów. Każdy nowy medyk spodziewać się może tylko niedoli i utrapień, jeśli zawniesi nie obierze sobie innego zawodu.

Po legalizacji organizacji antysemickich w Bułgarii

Sofja, Z.A.T. Minister spraw wewnętrznych general Atanasow ogłosił oświadczenie w sprawie ponownej legalizacji rozwiązanych w swoim czasie antysemickich organizacji „Rodna Zastita” i „Legjonu Narodowego”. Minister stwierdza, że organizacjom tym zezwolił na kontynuowanie działalności narodo-wychowawczej, zakazując wyraźnie rozsiewania jakichkolwiek szowinistycznych tendencji, szczególnie zaś propagowania nietolerancji w stosunku do mniejszości narodowych czy wyznaniowych. Oświadczenie ministra nie rozproszyło zaniepokojenia kół żydowskich.

Przyjazne dla Żydów oświadczenie nowego gubernatora Salonik

Saloniki, Z.A.T. Niebawem po objęciu nowego stanowiska nowo-mianowany gubernator Salonik, Veriopoulos, wystosował list do prezesa gminy żydowskiej, b. posła Allakoufa, dając wyraz swemu uznaniu dla patriotyzmu Żydów salonickich i przyrzekając poparcie finansowe administracji gminie żydowskiej. Żydz — pisze Veriopoulos w swym liście — zawżesz liczyć mogą na moje sympatje dla nich.

Z życia żydowskiego na Łotwie

Ryga, Z.A.T. Wśród instytucji, które pozbawione zostały ostatnio publicznych praw rewizyjnych, znalazł się także związek żydowskich spółdzielni kredytowych, założonych w swoim czasie przez „Joint”. W przyszłości związek będzie mógł wykonywać czynności rewizyjne wyłącznie dla celów informacyjnych.

Ryga, Z.A.T. Władze wydać mają zarządzenie, nakazujące używania mleka zamiast wody do wypieku białego chleba pszennego. Ponieważ uniemożliwiliby to nabożnym Żydom spożywanie chleba do potraw mięsnych, zebranie przedstawicieli ortodoksji, odbyte w mieszkaniu gaona z Rogaczewa, postanowiło zwrócić się do rządu z prośbą o zezwolenie na wypiek chleba na wodzie dla użytku sfer nabożnych. Zarządzenie rządu ma na celu podniesienie konsumpcji mleka na Łotwie.

Dwóch Żydów w sejmie słowackim

Praga, Z.A.T. W wyborach do sejmu słowackiego Stronnictwo Żydowskie zdobyło 36,400 głosów i do uzyskania mandatu zabrakło nieznacznej liczby głosów. Na ogólną liczbę 54 członków sejmu wybranych zostało 36, pozostałych 18 powołanych zostało z nominacji rządu. Wśród tych ostatnich znajduje się dwóch Żydów: dr. Juliusz Reisz (adwokat, b. poseł do parlamentu czechosłowackiego z ramienia Stronnictwa Żydowskiego) i Ludwik Meyer (kupiec, przywódca ortodoksji żydowskiej na Słowacji).

Odnaczenie specjalistów-Żydów

Moskwa, Z.A.T. Wśród odznaczonych w ostatnich dniach 110 specjalistów czynnych w przemyśle górniczym w zagłębiach Donieckim i Kuznieckim znalazło się 11 Żydów, z których trzech otrzymało Order Lenina — najwyższe w Sowietach odznaczenie cywilne — zaś ośmiu — Order Czerwonego Sztandaru.

Kongres „nowej organizacji sjonistycznej“

Wiedeń, Z.A.T. Biuro kongresu „nowej organizacji sjonistycznej” komunikuje, że otwarcie kongresu odbędzie się nie 8, lecz już 7 września w Wiedniu.

Przeciwko odbyciu Olimpiady w Berlinie

Nowy York, Z. A. T. Prezydent „American Athletic Union”, J. T. Mahoney, ogłosił oświadczenie, w którym wypowiada się on przeciwko uchwałom amerykańskiego komitetu olimpijskiego w sprawie udziału w mającej się odbyć w Berlinie Olimpiadzie 1936 roku. Jeśli relacje o prześladowaniach Żydów w Niemczech — oświadczył Mahoney — będą potwierdzone, wówczas „American Athletic Union” podda sprawę udziału w Olimpiadzie ponownemu głosowaniu na dorocznej konferencji unji, która odbędzie się w grudniu rb.

Numerus clausus dla adwokatów-Żydów na Węgrzech

Budapeszt, Z.A.T. Minister sprawiedliwości rozesłał do izb adwokaackich projekt ustaw w

Potęga lotnicza Niemiec

Gen. Władysław Sikorski ogłasza na łamach „Kurjera Warszawskiego“ rewelacyjny artykuł pod powyższym tytułem. Przedstawia rozwój niemieckiej floty powietrznej w czasie wojny światowej, a tu przypomina postanowienia traktatu wersalskiego, który zabronił Niemcom wielkiej produkcji samolotów wojskowych, oraz ograniczył fabrykację płatowców cywilnych. Układ lotniczy z r. 1926 podtrzymując te zakazy, zniósł jednak kontrolę międzynarodową, przez co wyzwolono niemieckie lotnictwo z kępujących je dotychczas więzów.

I oto fabryki niemieckie — pisze gen. Sikorski — osiągnęły wkrótce jedno z najpiękniejszych miejsc w świecie tak pod względem swej lekkości, solidności i siły, jak i chyżości, oraz zasięgu lotu. Z powstaniem Trzeciej Rzeszy wysiłek lotniczy powojennych Niemiec przewyższył wszystko, co zrobiono w tym kierunku w latach poprzednich. Miarą dokonanego w tej dziedzinie postępu jest skok oficjalnych wydatków, ponoszonych przez Rzeszę na lotnictwo z 90 milj. złotych w 1932 roku — na 430 milj. zł. w roku 1934. Krajowe fabryki lotnicze podwoiły, a nawet potroiły w tym okresie liczbę zatrudnionych tam robotników. Produkcowały też one z końcem ubiegłego roku 200 samolotów miesięcznie. Produkcja silników lotniczych była początkowo słabsza, tak, że przez jakiś czas trzeba było zakupywać motory poza granicami kraju. Dzisiaj — największa fabryka silników w Niemczech, Bayrische Motorenwerke pracuje dzień i noc i produkuje około 180 motorów na miesiąc.

Przy tak gorączkowej produkcji plany, według których niemieckie lotnictwo miało posiadać z końcem zeszłego roku 1.400 samolotów — są już dawno przekroczone. Liczyć się więc należy jako z faktem, że z wiosną przyszłego roku Niemcy rozporządzać będą co najmniej trzema tysiącami płatowców, zorganizowanych w parki bombardujące i myśliwskie, oraz w eskadry wywiadowcze. Będzie to w przeważającej części armia powietrzna, wchodząca poza to w organiczny skład wojsk lądowych i marynarki.

Temu potężnemu lotnictwu nie zabraknie wykwalifikowanego personelu. Naczelny komisarz lotniczy Trzeciej Rzeszy z początkiem ubiegłego roku miał do dyspozycji około siedmiu tysięcy pilotów. A od tej chwili działa w Niem-

czech 7 szkół lotniczych, wypuszczających w świat wojskowych pilotów, bombardierów, obserwatorów i strzelców. Niemiecki Związek sportowo-lotniczy, (Deutscher Luftsportverband), obejmujący szesnaście grup regionalnych i kilkaset tysięcy członków, zapewni mu potrzebne w razie wojny rezerwy.

Na specjalne trudności natrafiała w Niemczech zawsze sprawa materiałów pędnych. Niemcy nie posiadają własnych kopalń nafty. I tutaj jednak ich znana, metodyczność, odniosła upragniony przez nich sukces. Odwołując się do syntetycznej produkcji Niemcy zapewnią sobie z końcem bieżącego roku i pod tym względem prawie, że całkowitą samowystarczalność, produkując do 2 milj. syntetycznej benzyny rocznie i rozwijając jednocześnie — do niezbędnych granic produkcję benzolu, oraz ropy.

Tak więc, liczyć się już dzisiaj poważnie trzeba z powołaniem w Niemczech niezwykle silnej i zdolnej do dłuższej akcji wojennej floty powietrznej. Potrzebować ona będzie jeszcze jakiegoś czasu, ażeby się skonsolidować, wyszkolić oraz zgrać we współdziałaniu z innymi armiami. Samo jednak zjawienie się tej nowej potęgi niemieckiej łącznie z intensywną motoryzacją i mechanizacją wojsk lądowych przedewszystkiem żywo obchodzić musi sąsiadów Trzeciej Rzeszy.

Lotnictwo jest bronią, która w każdej chwili pozwala na błyskawiczną inwazję w głąb kraju przeciwnika. W wojnie zaczepnej, krótkiej i gwałtownej zadaniem powietrznej armii jest zawsze podjęcie łącznie ze zmotoryzowanymi jednostkami taktycznymi naglej napaści na terytorjum przeciwnika, a to w celu całkowitego lub częściowego paraliżowania jego energii wojennej. Sąsiedzi Trzeciej Rzeszy zatem przystosować muszą swój system osłony do tych nowych warunków. A jest to zadanie tem donioślejsze im poważniejszą rolę odgrywa dzisiaj osłona całego terytorjum, bez czego wyzyskanie ludzkich i materiałowych zasobów państwa, niezbędne w wojnie nowoczesnej, byłoby niemożliwe.

Sjonistyczny sąd kongresowy w Lucernie

Londyn, Z.A.T. Sjonistyczny sąd kongresowy zbierze się w Lucernie w dniu 14 sierpnia.

Rzecz o rewolucji w Grecji

Konrad Wrzos jest dziś dziennikarzem o zasłużonej sławie międzynarodowej. Toteż nie dziwnego, że ma łatwy dostęp do prezydentów i wczdów państw europejskich. Od osobistości tych potrafi przytem Wrzos uzyskać więcej informacji, niż inni dziennikarze w „przywzwoitych“ wywiadach. Wrzos nie ogranicza się bowiem do zadawania pytań, ale często ma odwagę polemizowania w rozmowie, prostowania niektórych przypuszczeń i stawiania pytań — powiedzielibyśmy „wścibskich“. Dzięki temu wywiady Wrzosa są lekturą pasjonującą, bo rumienią się krwią pełnego, pulsującego życia, szukają prawdy za wszelką cenę.

Ktoś musiał Wrzosowi zwrócić uwagę, że wspaniałe reportaże jego posiadają wartość trwalszą, niż zwyczajne wywiady dziennikarskie, bo od kilku lat Wrzos zbiera najcenniejsze swe reportaże w formie książek. — Dzięki temu zyskała polska literatura reportażowa prawdziwe cacko literacko-publicystyczne, a mianowicie: „Okno w okno z kryzysem“ i „Kiedy znowu wojna?“. Przed kilku tygodniami ukazała się na półkach księgarskich nowa książka, zawierająca zbiór przepięknych reportaży Konr. Wrzosa o pamiętnych wypadkach marcowych w Grecji p. t.

„Rewolucja w Grecji“*) Wrzos, jak sam przyznaje, stał się tylko dzięki przypadkowi świadkiem rewolucji w Grecji. Miał bowiem w Grecji przebyć tylko kilka dni w związku z opracowaniem kwestji bałkańskiej. W przeddzień jego wyjazdu wybuchła jednak rewolucja, dla której pozostał w Grecji aż do chwili stłumienia rewolucji przez rząd. Ale i wtedy nerw reporterski pognął go za umykającym z granic Grecji, pokonanym wodzem rewolucjonistów, Venizelosem, na wyspę Rodos, a stamtąd do Neapolu.

Z prezydentem Grecji p. Aleksandrem Zaimisem mówił Wrzos na 24 godziny przed wybuchem rewolucji. Następnie mówił z premierem Tsaldarisem i ministrem spraw zagranicznych. Mówił z pogromcą rewolucji venizelistycznej gen. Kondylisem, mówił z siedzącymi w więzieniu najwybitniejszymi reprezentantami opozycji b. premierem Papanastossiou, znakomitym i popularnym również w Europie parlamentarzystą oraz z gen. Skandalisem, członkiem Ligi wojskowej, która przed kilku laty rządziła Grecją. Oczywiście, że najbardziej interesującą lekturą są rozmowy, przeprowadzone z wodzem rewolucjonistów greckich Eleutehriosem Venizelosem. Wrzos odbył z nim dwugodzinną rozmowę i tego samego dnia odjechał z nim na pokładzie okrętu Reks na miejsce wygnania, do Neapolu. Podczas tej

*) „Rewolucja w Grecji“, Konrad Wrzos, nakładem „Roju“, Warszawa 1935, str. 228.

Magda, Leni, Emmy...

„Socjalizm narodowy jest związkim mężczyzn“ — powiedział kiedyś Hitler. „Kobieta ma swe właściwe miejsce przy rodzinie, przy dzieciach, przy ognisku domowym. Kobieta ma rodzić dzieci, a nie wtrącać się do polityki“.

Ale „przepis“ ten nie obowiązuje dyktatora Trzeciej Rzeszy. W życiu politycznym dzisiejszych Niemiec trzy kobiety odgrywają wielką rolę: Leni Riefenstahl, Magda Goebbels i Emmy Goering. Salony tych trzech pań goszczą wybitnych hitlerowców, dyplomatów, dziennikarzy i pisarzy. Dla dyplomatów salony Magdy, Leni i Emmy są pierwszorzędnym źródłem informacji z których czerpią następnie materiał informacyjny dla swych rządów.

Leni Riefenstahl, którą nazywają w Niemczech „Madame Dubarry Trzeciej Rzeszy“ reprezentuje nastroje i poglądy Hitlera. Jej przyjaźń z Führerem zacieśniła się po premierze filmu o zjeździe hitlerowców w Norymberdze. Oczywiście Leni Riefenstahl zaczyna przelśnić gwiazdy swych rywalek: żony Goebbelsa i żony Goeringa.

Doniedawna dominowała Magda Goebbels. Sprytna ta i wykształcona kobieta pracowała dla ruchu hitlerowskiego dawno już przed przewrotem. W jej salonie decydowały się losy najważniejszych poczynań politycznych. Nawet mówiono, że spis ofiar nocy św. Bartłomieja, 30 czerwca 1934 r. zrodził się w jej buduarze. Magda Goebbels napisała szereg artykułów o zagadnieniu kobiecym, o sztuce, o modzie i wykształceniu. Stała na czele „Niemieckiego Komitetu Mody“, ale komitet ten nie spełnił swego zadania. Obecnie Magda bawi się rolą protektorki sztuki. W jej salonie stałymi bywalcami są rzeźbiarze, malarze i aktorzy.

Ale Leni Riefenstahl pozbawiła Magdę wpływu na sztukę filmową. Teatr znajduje się pod wpływami żony Goeringa — Emmy, która po ślubie opuściła cokolwiek scenę, ale w zagadnieniach teatru ma głos decydujący.

Z tych trzech kobiet Emmie Goering należy przypisać najwięcej wpływu łagodzącego. Rzeczywiście stara się zawsze załagodzić wszelkie konflikty i spory. Ale jako dawna artystka śledzi z wielkim zainteresowaniem śledzi za tem, co dzieje się za kulisami. Niedawno na zlecenie Goeringa aresztowano intendenta Teatru Narodowego w Berlinie. Emmy Goering stanęła natychmiast w obronie intendenta, który został też wskutek jej interwencji wypuszczony na wolność, a nawet otrzymał od Hitlera „list żelazny“.

Tak, Magda, Leni i Emmy rządzą w Trzeciej Rzeszy... (Centropress).

podróży rozmawiał z nim dwa razy dziennie o rewolucji greckiej.

Dlaczego wybuchła rewolucja grecka? — Nie miała ona podkładu społecznego (czego Wrzos bardzo żałuje), ale podkład wybitnie osobisty. Rewolucje greckie są rewolucjami o charakterze wojskowym. W Grecji „głoszą“ garnizony swemi karabinami. W Grecji głoszą kanonierki swemi działami. Głosowanie ludowe pieczętuje tylko „wybory“, do konane przez wojsko. Z tych wyborów, w zależności od próby sił wychodzą venizeliści albo tsaldaryści. Różnic programowych między nimi niema. Jeżeli Venizelos powiada: „tak“, Tsaldaris będzie mówił „nie“. Ale zasadniczo programy obydwu partyj nie różnią się niczem.

Wedle wyjaśnień Venizelosa rząd przygotował powrót monarchji w Grecji i to spowodowało Venizelosa do objęcia przewodnictwa nad rewolucjonistami. Podobno wpływno na prezydenta Grecji p. Zaimisa, aby po wyborach dodatkowych do senatu ustąpił, podobno na jego następcę miał rząd przygotowaną kandydaturę ks. Mikołaja, brata nie żyjącego króla Aleksandra, spokrewnionego z dworem jugosłowiańskim. Prezydentura ks. Mikołaja miała utworować drogę do restytucji monarchji. Było to przygotowywane na nadchodzący kwiecień br. Te rewelacje, które Wrzos usłyszał od Venizelosa, miały wpłynąć decydująco na wybuch powstania marcowego. Ale Venizelos chce bronić repu-

Wybory na XIX Kongres Sjonistyczny

Praga, Z.A.T. W większych miastach Czechosłowacji (Praga, Brno, Ostrawa Morawska, Bratislava, Koszyce, Munkaczewo, Uzhorod i inn.) w wyborach na XIX Kongres Sjonistyczny brało udział przeszło 5000 szeklowców. Lista Ligi Pracującej Palestyny uzyskała 1800 głosów, Światowe Zjednoczenie Ogólnych Sjonistów 1124, Mizrachi 1406, Judenstaatspartei 375 głosy. Z pońniejszych miejscowości brak narazie danych.

Białogród, Z.A.T. W Jugosławii rozpowszechniono około 8000 szekli, na podstawie których sjonisci jugosłowiańscy dysponują 5 mandatami na Kongres Sjonistyczny. Między Ligą Pracującej Palestyny a Światowym Zjednoczeniem Ogólnych Sjonistów został zawarty układ, dzięki któremu żadne wybory nie zostały zarządzane. Liga otrzymała 2, zaś Zjednoczenie 3 mandaty.

Berlin, Z.A.T. Jak ZATna już donosiła, w latach szeklowych 5694/95 rozpowszechniono w Niemczech 100.863 szekle. 43.661 osób nabyło szekel w obu latach (jak wiadomo, akcja szeklowa za rok 5694 odbyła się w Niemczech w roku 5695). Pozatem nabyło szekel w 5695 roku 13.541 osób. W porównaniu z latami ubiegłymi, liczba rozpowszechnionych szekli była czterokrotnie większa. Na XVII Kongres Sjonistyczny (w XVIII niemieccy sjonisci nie brali udziału) rozpowszechniono tylko 26.000 szekli. Tak więc, pomimo emigracji i pomimo znacznie gorszych warunków gospodarczych Żydów niemieckich, liczba rozpowszechnionych szekli wzrosła niewspółmiernie do stosunków w innych krajach. Stwierdzono, że w rzadkich tylko wypadkach w jednej rodzinie wykupiono więcej niż po jednym szeklu, wolno zatem przypuszczać, że co trzecia rodzina żydowska w Niemczech nabyła szekel i przez to określiła swój stosunek do sjonizmu. Sjonisci niemieccy będą reprezentowani na Kongresie przez 34 delegatów. Ponieważ między poszczególnymi kierunkami doszło do porozumienia w sprawie podziału mandatów, wybory na Kongres nie będą rozpisane. Lista delegatów, obejmująca wszystkie odłamy ruchu sjonistycznego w Niemczech, ogłoszona będzie w najbliższych dniach.

Wywiad z Jamesem MacDonaldem

Londyn, Z.A.T. „Jewischi Chronicle“ zamieszcza wywiad z nadkomisarzem Ligi Narodów dla spraw uchodźców z Niemiec, Jamesem MacDonaldem, który przewiduje, że ogół żydowski

bliki. Wypędził on ostatnio króla z Grecji i nie chce jego powrotu. Venizelos uważa *prawdnie, że reżim parlamentarny jest chory, ale mimo to pozostał mu wierny. „Jeśli wypowiadam się za reżimem parlamentarnym, nawet mając przekonanie, iż jest on chory, to dlatego, iż uważam, że reżim parlamentarny jest mniej zły od innych”. Dziś wiemy, że obawy Venizelosa o powrót rządów monarchistycznych do Grecji nie były przesadzone.

Ale:

Venizelos jest rewolucjonistą. Grecja jest krajem rewolucyj. W ciągu 100 lat przeżyła Grecja 30 rewolucyj. Venizelos brał udział w 9 rewolucjach. Rewolucja marcowa jest właśnie jego 9-tą z rzędu. Wskutek tej rewolucji jest dziś zbiegiem politycznym. Ale czy jest to ostatnia rewolucja Grecji i Venizelosa? Zdaje się, że nie, mimo że Venizelos ma już dziś 71 lat, a w tym wieku nie robi się rewolucyj.

Książki Wrzosa o rewolucji greckiej nie czyta się tak jak inne książki. Nie zagina się kartek dla zapamiętania miejsca, w którym przerwało się czytanie, bo od książki tej nie można się wogóle oderwać. Lektura tej książki przykuwa do miejsca, zmusza do skupienia całej uwagi na przedmiocie, przy czym wyczuwamy jakby podskórnie, że książki takiej nie można inaczej pisać, jak stylem wykwinnym, a jednak pełnym prostoty, symboliką bogatą, a jednak związaną ściśle z wypadkami nudnymi. Wrzos ma wła-

ULTRASOL

**ZA GROSZE PEŁNE
BEZPIECZEŃSTWO**
przed szkodliwym nadmiarem promieni słońca dają Dra Lustra ochronne preparaty wyrobu „Miraculum”: Krem „Ultrasol”, Olejek „Negrita” lub „Ultrasol” w postaci emulsji.

będzie musiał zajmować się opieką nad losem Żydów niemieckich przez szereg jeszcze lat. Na zapytanie dziennikarza, co Mac Donald sądzi o ofercie rządu Ekwadoru, nadkomisarz odrzekł, że rząd Ekwadoru istotnie poczynił krok wspólnomyślny, ma on jednak wrażenie, iż nie jest prawdopodobne, aby do tego kraju mogły naprawdę imigrować tysiące ludzi. Poruszając sytuację uchodźców, Mac Donald zaznaczył, że w krajach amerykańskich całkiem zadawalająco zagospodarowała się większość uchodźców, którzy się do tych krajów udali. Całkiem inaczej sprawa się przedstawia odnośnie do uchodźców w krajach europejskich. Napotykają oni tu na coraz większe przeszkody i trudności. W większości wypadków odmawia się prawa do pracy, a gdy już zezwolenia na pracę otrzymują, to mają do zwalczania olbrzymie trudności przy odnawianiu tych zezwoleń. Najbardziej liberalne rządy postępują nader ostrożnie i z wielką rezerwą, popierwsze wskutek kryzysu gospodarczego, powtórnie zaś w obawie przed nagonką ze strony hyper nacjonalistycznych elementów w poszczególnych krajach.

Uchwały konferencji terytorjal stycznej

Londyn, Z.A.T. Po 5-dniowych naradach została zamknięta wstępna konferencja terytorjalistyczna (ruch „Freiland”) w Londynie. Konferencja rozpatrzyła szereg projektów koloniza-

cji żydowskiej w krajach południowo-amerykańskich, w Afryce i inn. oraz wysłuchała sprawozdania z przebiegu akcji kolonizacyjnej w Bir-Bidżanie. Dalsze rozpatrzenie projektów przekazano specjalnie wybranym komisjom, które wnioski swe przedstawia wyłonionej przez konferencję egzekutywie. Na konferencji nastąpiło formalne ukonstytuowanie się Ligi Terytorjalistycznej oraz uchwalenie statutu organizacji. Na honorowego przewodniczącego organizacji wybrany został nadrabbin gmin hiszpańsko-portugalskich w Anglii prof. dr. Mojżesz Gaster. Wybrany został komitet doradczy, w skład którego wchodzi kilku znanych polityków angielskich. Uznaniu egzekutywy i komitetu doradczego pozostawiono sprawę zdecydowania o konieczności zwołania następnej konferencji.

Nowa konstytucja sowiecka ulży doli Żydów?

Korespondent „Dawaru“ donosi:

Cztery subkomitety, które w związku z nową konstytucją sowiecką zajmują się sprawą żydowską opracowują obecnie projekty całego szeregu ulg na rzecz Żydów, które w najbliższym czasie zostaną oficjalnie podane do wiadomości.

Nowa konstytucja umożliwi ma Żydom swobodne wemigrowanie z Rosji, spowoduje wypuszczenie na wolność wszystkich skazanych na więzienie wskutek działalności sjonistycznej, oraz zezwoli na publiczne udzielanie nauki języka hebrajskiego.

Uchwały tych subkomisyj podlegają jeszcze ostatecznemu zatwierdzeniu przez komisję centralną, w skład której wchodzi komisarz spraw zagranicznych Litwinow, Karol Radek i Gustia now.

Oficjalne sfery moskiewskie, zapytane o wiarygodność powyższej informacji, odmówiły wszelkich wyjaśnień.

USMIECHNIJ SIĘ

KRAJOBRAZ

Jadąc w Ameryce autem, czy koleją, widzi się po obu stronach drogi na drzewach, słupach i specjalnych rusztowaniach ogromne plakaty reklamujące najprzeróżniejsze fabrykaty. Pewnego Anglika, który odbył dłuższą podróż własnym autem, zapytano:

— Jak się panu podobają nasze okolice i krajobrazy?

— Cudowne — odparł podróżny. — Jakie wspaniałe opony samochodowe!!! Pyszne mydła toaletowe, piękne obuwie! Świetne środki przeciw odciskom!...

PONAD SIŁY.

Policjant warszawski zatrzymuje jakiegoś automobilistę, który jechał z nadmierną szybkością.

— Jak się pan nazywa? — pyta wyjmując z kieszeni notes i ołówek.

— George William Humphrey Llewellyn O Wloro welljn!..

Policjant chowa notes z rezygnacją.

— Niech się pan stara, żebyu pana więcej nie złapał! — dodaje groźnym tonem.

JÓZEF DIAMENT.

Cracovia opuszcza szeregi ligi waterpolowej

E. K. S. — CRACOVIA 11:10 (6:0)

W Katowicach mistrz Polski wysoko pokonał Cracovię, grającą przez cały mecz w szóstkę, bez Roupperta. Sędzia p. Lerner,

E. K. S. — MAKKABI 4:1 (3:0).

W niedzielę EKS. pokonał również Makkabi, która wystąpiła w osłabionym składzie. Sędziował p. Semadeni,

HAKOACH — CRACOVIA 2:1 (1:0).

Decydujące spotkanie o pozostanie w lidze waterpolowej rozegrane w niedzielę w Andrychowie zakończyło się zwycięstwem Hakoahu, który temsamem utrzymał się w lidze. Natomiast Cracovia spadła do klasy A. Bramki dla zwycięzców uzyskali Wiener i Hammerman, dla Cracovii Grubenthal. Sędziował p. Smolek z Warszawy.

ANGLJA — AMERYKA 2:0.

W finale pucharu Davisa prowadzi dotychczas Anglja 2:0.

WĘGRY — POLSKA 3:0

W dalszym ciągu meczu tenisowego Polska—Węgry, odbyła się gra podwójna. Garbovits, Szigeti pokonali Hebde i Wittmana 6:1, 6:4, 6:3. Węgrzy zatem prowadzą 3:0 i mają zapewnione zwycięstwo. Pozostały jeszcze do rozegrania spotkania Wittmana z Garbovitsem i Hebde z Szigetim.

FERENCVAROS I SPARTA W FINALE PUHARU SRODKOWEJ EUROPY.
SPARTA — JUVENTUS 5:1 (3:0).

Trzeci decydujący mecz o miejsce w finale rozegrany na neutralnym terenie w Bazylei, zakończył się wysokim zwycięstwem Czechów.

AUSTRJA — FERENCVAROS 2:1 (1:0)

W Wedniu Austria pokonała Ferencvaros, który jednak wobec lepszego stosunku bramek wchodzi do finału. Finałowe rozgrywki odbędą się 1 i 8 sierpnia.

O ZNACZENIU I WARTOŚCI NAPOJÓW ORZEŹWIAJĄCYCH.

Mało znaną u nas — jako napój orzeźwiający jest popularna odżywka witaminowa „Ovomaltine”. Tymczasem zagranicą sporządza się Ovomaltynę w lecie na zimno i używa zamiast innych napojów, a nawet zamiast potraw gotowanych. Ovomaltyna na zimno odznacza się wybornym smakiem, doskonale orzeźwia i gasi pragnienie przytem zaopatruje organizm we wszystkie składniki odżywcze, których potrzebuje ciało i umysł.

Dobre wyniki na zawodach lekkoatletycznych Makkabi

W niedzielę odbyły się na boisku Makkabi wewnątrz klubowe zawody lekkoatletyczne przy licznych udziałach startujących. Mimo silnej wichury i beznadziejnej bieżni (stanem bieżni mógłby się zająć Zarząd Makkabi i coś w tym kierunku uczynić) uzyskano kilka bardzo dobrych wyników. Wyróżniły się młode zawodniczki Kriegerówna i Deutscherówna. Z panów Bruder, który uzyskał wynik lepszy od rekordu okręgowego, oraz Sternlicht.

Szczegółowe wyniki były następujące:

Panie: 60 m. 1) Deutscherówna 8.3, 2) Kriegerówna 8.4, 3) Egeżanka. — 100 m. 1) Kriegerówna 14, 2) Deutscherówna 14.2, 3) Egeżanka.

Skok wdal 1) Kriegerówna 4.63, 2) Deutsche równa 4.52, 3) Steinbachówna.

Rzut dyskiem: 1) Freiwaldówna 27.95, 2) Kriegerówna, 3) Grunbaumówna.

Pchnięcie kulą: 1) Kriegerówna, 2) Deutscherówna, 3) Egeżanka.

Panowie: 60 m. 1) Bruder 7.2 (wynik lepszy od rekordu Krakowa) 2) Meth 3) Meth Ch., (Makkabi, Jasło).

3.000 m. 1) Wachsmann 12.12, 2) Schusterman, 3) Kleinmann.

Skok wdal: 1) Sternlicht 5.92, 2) Meth 5.63, 3) Schusterman.

Rzut dyskiem: 1) Feig, 2) Brenner, 3) i 4) Aberbach i Ehrlich.

Rzut oszczepem: 1) Feig, 2) Brenner, 3) Schiffer.

Pchnięcie kulą: 1) Feig 10.25, 2) Brenner, 3) Aberbach.

Reszty konkurencji pań i panów microzegrano wobec burzy.

Rosemberg dobrowolnie oddaje przywłaszczone dobra J. hr. Potockiego

Rada fundacji im. Jakóba hr. Potockiego postanowiła załatwić polubownie sprawę z Aleksandrem Rosembergiem, b. pełnomocnikiem zmarłego hrabiego.

Aleksander Rosemberg już dosyć dawno zaproponował wykonawcom testamentu dobrowolny zwrot wszystkich nieruchomości i przedmiotów, które za pieniądze Jakóba hr. Potockiego nabył zagranicą i przepisał na swoje nazwisko.

Wedle spisanej umowy na własność fundacji przeszły tereny w Cibour, w Cap Ferrat, w St. Genevieve de Bois, w Croix des Gardes, willa „Palazine” w Monaco oraz willa „Haltura” w Biarritz.

Pozatem Rosemberg zgodził się przekazać na rzecz fundacji udziały w spółce Forces Motrices de l'Ouzon oraz akcje Centralnego Banku w Paryżu.

Zobowiązał się on również wskazać wszystkie znane mu wartościowe walory i ruchomości, należące do zmarłego, wymienić jego konta i safesy, a wreszcie przekazać fundacji wszystkie dokumenty, które otrzymał od hrabiego. Jedynym żądaniem Rosemberga jest pozostawienie mu dożywotniego mieszkania w willi „Haltura” w Biarritz.

Ponieważ tego rodzaju załatwienie sprawy daje fundacji niemal to wszystko, co by można zrealizować po wygraniu długiego i kosztownego procesu, propozycja Aleksandra Rosemberga została przyjęta, a umowa spisana w Paryżu potwierdzona. O tej decyzji zostali zawiadomieni telegraficznie jego pełnomocnicy paryscy.

Po załatwieniu tych spraw fundacja będzie mogła wreszcie przystąpić do realizowania swoich szczytnych zadań. M. in. rozpoczęte już opracowywanie regulaminu stypendjów i zapomóg przeznaczonych dla lekarzy, pragnących pracować naukowo nad zwalczaniem raka i gruźlicy.

Zadajcie wszędzie Nowego Dziennika

SZALOM ASZ

Przedruk wzbroniony. Copyright by „Nowy Dziennik”, 1935.

PSALMISTA BOŻY

(DER THILIM-JID)

117

Wilk, któremu na imię „litość” wżera się w serce Jechiela. Czuł się nagle, jak jeden z tych, którzy zwracają się do niego z okrzykiem „Święty Rebe”. Błada twarz jego zajaśniała nad całą masą, a on sam wyciągnął ku niej ramiona. I rzucili się ci nieszczęśliwcy ku jego rękóm, niby ku życiodajnemu źródłu. Każdy chciał ich dotknąć.

Nagle nasunęła się Jechielowi jakaś myśl. Chciał wyratować się z tego tłumu. Pięściami i łokciami próbował utorować sobie drogę wśród tego żywego muru, jednakże mur nie poddawał się:

— Święty Rebe, pomóż!

— Nie mogę już! Czy nie widzicie?... błagał. Strach ogarnął masę i pogrzył ją przez chwilę w jakąś spazmatyczną ciszę. Ludzie patrzali w oniemiaeniu na siebie. Jechiel chciał wykorzystać to trwożliwe milczenie, by dostać się do drzwi. Nagle jednak ocknęła się masa z przerażenia i wartkim prądem rozlała się dookoła swego cadyka. Ciała, brody, chustki znów zafałowały ku niemu:

— Święty Rebe! Co to ma znaczyć? Nie możesz nam pomóc? Biada nam!

— Ezriel, Ezriel! — woła Jechiel bezsilnym drżącym głosem.

Skurczona, drobna postać Ezriela przecięła z mocą niby stalowy miecz żywy mur ludzkich ciał. Zakrzywione palce jak kleszcze ujęły silne cielska i odrzuciły je, torując sobie gwałtem drogę ku bezradnemu Jechielowi. I jak matka wynosi swe dziecko z pożaru, tak starzec niosł swego rebeego, odpychając równocześnie na prawo i lewo wszystkich głową, rękami i nogami. Przy pomocy bezdźwięcznego skomlenia „zostawcie rebeego w spokoju”, wydobywanego raz po raz z omdlałej krtani, udało mu się zaprowadzić Jechiela do izby. Potem zamknął drzwi, oparł się swą drobną starczą postacią o nie i rygle, objął swymi zakrzywionymi palcami. Tak odbywał straż przed Jechielem, szepcząc nieustannie półgłosem „rebe! rebe!”

Tłum oniemiał. Coraz bardziej odczuwano milczenie, zawisło ono nad tłumem niby ciężka czarna chmura. Rozległ się cichy szepot, wydobywający się z krtani jakby stłumiony gwizd. Jeden pytał drugiego: „Co się stało?, co się stało?”

„Widzisz przecież...” — odpowiadały ruchy, zamiast słów.

Jechiel pozostał zamknięty w swym pokoju. Słyszał jak dusze kolatają do jego drzwi — dusza jego służącego, który jak stary ptak, prosząco uderzał skrzydłami, dusze mężczyzn i kobiet, które otaczały go przyciszonymi westchnieniami jak gołębie, szukające opieki i pomocy. Jednak nikogo nie dopuścił do siebie...

Jak lew, którego opłotła zmija, jak dziecko wiszące nad skrajem przepaści, tak trzęsła się i drżała dusza Jechiela w strachu i niepokoju, odkąd złe myśli opadły go niby sępy. Bez Boga nie mógł żyć. Czuł, że ziemia usuwa mu się pod nogami, zdawało mu się, że zawisł między niebem a ziemią i że zabrano mu powietrze do oddychania.

Z wyczerpaniem wszystkich sił, zębami i pozuogciami przywarł do Boga — tak usiłuje ptaczyna, którą burza wyrzuciła z gniazda uchwycić się gałęzi swymi słabymi nóżkami. Jechiel rozpaczony tłukł skrzydłami w schron, jednak nie znalazł doń wstępu...

Tak stoi przed Arką Przymierza, wtłaczając szczupłą, ciągle jeszcze młodzieńczą postać i wąskie ręce w zasłonę. Wyciąga długą szyję, jak gdyby gdzieś się unosił, oddycha ciężko jak przy wspinaniu się na stromą górę. Oczy jego są zamknięte, przykryte cieńkami powiekami. Tylko dwie czarne jamy głęboko wrzynają się w ostre kości czaszki, które tak wyraźnie odznaczają się na skórze twarzy, że zdaje się, iż kość przebije skórę. Zamiast policzków sterczą dwa ciemne otwory niby sklepienie ruin. Z twarzą i rękoma wtłoczonymi w zasłonę, stoi jak kamienniały bez ruchu. Usta jego są otwarte, jak gdyby słowa chciały z nich ulecieć — jednak nie słycać ani dźwięku.

(C. d. n.)

MATEUSZ MIESES

Turcja zaprowadza u siebie niedzielę

Ekspozytura wschodu nad Bosforem, odwieczny wróg Europy, skostniały przez długie stulecia w głębokim letargu zeszytwniałej tradycji islamu, separujący się od niedawna z doktrynerką drobiazgowością od ludów chrześcijańskich, znajduje się od kilkunastu lat w procesie przyspieszonym upodabniania się właśnie do tej chrześcijańskiej Europy. Kemal pasza, wódz narodowej Turcji, kroczy po linii europeizacji z bezwzględną konsekwencją starego żołnierza, z wytrwałością charakterystyczną dla somnabulików oraz też i fanatyków ideowych, nie widzących niczego poza swoją wytyczną.

Najpierw znikł strój odrębny, poszedł fez do lamusa. Niedługo później powędrowały tasama drogą zasłony zakrywające lica niewiast tureckich przed wzrokiem ciekawych. Wnet i zakony derwiszów musiały się pożegnać z doczesnością. Krótki czas minął i pismo arabskie, którym posługiwali się do tej chwili Ottamanowie, zostało usunięte z życia publicznego i znaki graficzne świata łacińskiego zostały zaprowadzone w szkołach, urzędach i prasie tureckiej. Starzy osiwiali nad książkami hodźowie tureccy musieli na nowo się uczyć sztuki czytania i pisania. Za pismem i język został poddany operacji. Przed paru miesiącami wyszedł dekret wszechmocnego dyktatora Angory, postanawiający wyrugowanie wszelkich wyrazów pochodzenia arabsko-muzułmańskiego z języka literackiego Turcji. Nie śmiały w idjome pismienictwa tureckiego mieścić się wokabulary, wskazujące na spuściznę duchową Koranu. I nomenklatura jednostek, imiona prywatne przeszły w republice tureckiej w ostatnich latach proces oczyszczający. Nikt nie śmie się nazywać po herosach islamu. Odżyły tubylcze zapomniane imiona, do których przystąpiły i nazwiska na wzór Europy. Teraz przyszła kolej i na dzień odpoczynkowy w tygodniu. Piątek charakterystyczny jako dzień nabożeństwa, (jaum dzamija) dla wyznawców religii Mahometa, dostał się pod kolubryny reformatora. Jak w ostatnich dniach doniosły dzienniki wydał Kemal Pasza zarządzenie, że odtąd dniem odpoczynkowym w tygodniu ma być dokładnie jak u chrześcijan, niedziela. Już 2 marca br. nastąpiło otwarcie Zgromadzenia narodowego w sam piątek, czem Kemal Pasza zademonstrował swemu narodowi, że dla niego muzulmański piątek nie przedstawia żadnych walorów.

Reformator — dyktator przechodzi nad protestami malkontentów do porządku dziennego i zmierza uparcie ku swemu celowi zespolenia coraz bardziej ścisłego republiki Turków osmańskich z kręgiem kultury europejskiej.

Powstaje zapytanie ze strony obiektywnego obserwatora: do jakich granic pójdzie to zespolenie? Czy rozchodzi się tylko o upodabnianie

się cywilizacyjno-techniczne, czy też zamierzenia te mają przed sobą daleko idący cel utożsamiania się też na polu kultury zahaczony o religię, czerpiącej swe soki z metafizyki, z owego mare tenebrarum, uspiętego niżej progu świadomości, a będącego głównie pod władzą czynników wierzeniowych.

Krytyczny rzut oka nas szybko przekona, że Kemal Pasza wszedł daleko poza ramy zdobyczy cywilizacyjnych. Przyjęcie pisma łacińskiego, na co sobie ani Japonja ani nawet Rosja mimo wszystko, nie pozwoliły, ma w sobie coś symptomatycznego. Alfabet jest zewnętrzną oznaką przynależności kulturalno-wyznaniowej. Każda grupa religijna bez różnicy rasy, języka, państwowości dziejowego rozwoju posługuje się odrębnym pismem. Wszyscy muzulmanie piszą alfabetem arabskim, wszyscy schyzmatycy pismem greckim, lub o ile posiadają autonomię liturgiczną cyrylicą. Wszystkie narody katolickie łacińskim alfabetem itd itd. Też tę przeprowadziłem swego czasu w książce swojej p. t. „Die Gesetze der Schriftgeschichte“, która ukazała się we Wiedniu w r. 1919 (Universitätsverlag Braunmüller). Skoro Kemal Pasza włączył naród turecki z rodziny ludów, piszących alfabetem arabskim i zaszerogował swych ziomeków pod względem graficznym w jeden rząd z zespołem narodów o łacińskiej fizjognomji alfabetu, temsamem popelniał pierwszy zasadniczy akt wystąpienia z kręgu ludów muzulmańskich, uznających supremację pisma koranu i zgłosił swój wstęp do grupy ludów, znajdujących się pod hegemonją ewangelji.

Wyrugowanie imion pochodzenia arabskiego należy uważać za równoznaczne z wytypowaniem ze świadomości ogółu tureckiego, pamięci wszystkich tych wielkich mężów, którzy przyczynili się do rozwoju religii muzulmańskiej. Podobnie też bojownicy religii rozumu podczas rewolucji francuskiej szli nożem na imiona pochodzące z kalendarza, mające uwiecznić kult dla świętych religii Rzymu.

Jeszcze więcej odsłonił swe oblicze Kemal Pasza obecnie przy zamianie piątku na niedzielę. Moment społeczny przytem nie wchodzi w rachubę. Dla robotnika obojętnym jest, czy wypoczywa w piątek czy o dwa dni później. Takie przesunięcie dąży nie ku temu, aby naród turecki przyzwyczaić do jednodniowego zupełnego odpoczynku raz na tydzień, lecz do przyswojenia sobie dnia, który w świecie chrześcijańskim

jako taka z historyczną kulturą europejską nie posiada nic wspólnego. Starożytni Grecy posiadali tygodnie dziesięciodniowe, dekady, jednakowoż bez dnia odpoczynku na zakończenie, Rzymianie liczyli tygodnie po ośm dni (mun-

dinae), ale dzień ósmy nie był wogóle dniem wytchnienia, tylko datą targową. Tydzień siedmiodniowy to inwencja monoteistyczna, niedziela jako dzień odpoczynku to instytucja religijna chrześcijańska. Sowiety w walce z chrześcijaństwem usunęły wraz z pojęciem tygodnia siedmiodniowego i niedzielę jako państwowy, obowiązkowy dzień odpoczynku. Skoro Turcy obecnie godzą się na niedzielę jako państwowy dzień odpoczynku, to składają temsamem świadectwo, że znajdują się w procesie chrystjanizacji, a nie tylko cywilizacyjno-technicznej Europeizacji. Widać Kemal Pasza wprowadza etapami cały wewnętrzny aparat charakterystyczny dla ludów europejskich jako chrześcijańskich. Placet na dogmaty i przebudowa meczetów na kościoły mogą tylko być dalszym ciągiem tego procesu, kontynuacją tej linii rozwojowej.

Powstaje ciekawe pytanie, skąd się to bierze, że spośród wszystkich ludów muzulmańskich, akuratnie Turcy, którzy tyle wieków stali na straży islamu i ze swoją zieloną chorągwią proroka stanowili postrach chrześcijaństwa, zbliżają się do chrześcijaństwa właśnie w tej chwili, gdy przebudziła się u nich etniczna świadomość narodowa? Dlaczego u Arabów Egiptu czy Algieru, którzy przecież o wiele dłużej i o wiele głębiej przejęli się cywilizacją Europy i wdziękami kultury francuskiej, nie znać wcale żadnych symptomów w kierunku chrystjanizacji. Gdzie źródło i głębszy powód tych dyspozycji do chrystjanizmu wśród narodu Bajazetów, Solimanów i Abdul-Hamidów?

Pojniemy dzieje obecnej Turcji, o ile zapijemy sondę w głąb historii i na bieżące wypadki będziemy się zapatrywali nie dwuwymiarowo, powierzchownie horyzontalnym rzutem oka, lecz postaramy się uchwycić wydarzenia trójwymiarowe, spojrzeniem sięgającym w głąb, docierającym do korzeni, łączącym to co jest z tem co było i później wprowadzie znikło z powierzchni, ale dalej tli w głębi, dalej trwa w ukrytych czeluściach duszy, w zapomnianych zakamarkach. Psycho-analitycznie ale o zasięgu zbiorowym, kolektywistycznym, da się dużo rzeczy zrozumieć, które zagadką wydawają się obserwatorowi, ślizgającemu się po posadzce i uważające mu wierzezną stroną dywanu perskiego za jej ośnowę, kanwę i ostateczną całość.

Turcy zbliżają się do Europy, ponieważ mimo ogólnego, powszechnego zapomnienia drzemią jeszcze w ich podświadomości jakieś przyćmione reminiscencje okresu, kiedy reprezentatywne plemiona tureckie wyznawały religję Jezusa.

Rzadko kto, ze sfer wykształconych w Europie, które zazwyczaj poza pozłacaną historją własnego narodu i wiadomościami z dziejów ludów sąsiednich, gdyż garścią informacji spreparowanych, tyżących się ludów klasycznych, nie posiadają krzty pojęcia o dziejach innych narodów — wie, że Turcy mieli ongiś okres chrześcijański wcale długo trwający, o dość poważnym znaczeniu dziejowym. Należy przyjąć, że obecnie, gdy Turcy obchodzą swój renesans w znaczeniu ścisłej autarkji narodowej, a przeszłość zapomniana niewiadomie z plemiennej mnemy się wydobywa, i kieruje z głębi pod-

SILVIO MENGAZZA.

POJEDYNEK

Właściwie całą winę ponosi pani Raymond. Pani Raymond jest młoda, ładna i pełna życia; jej mąż dyrektor towarzystwa asekuracyjnego „Change” to trochę starszawy, wiecznie gładzący, łysawy i zazdrosny pan. Wobec adwokata dra Lemaire, jego zazdrość była aż nadto uzasadniona, bo kiedy pan Raymond wrócił niespodzianie z podróży, zastał adwokata i swoją żonę, w trochę dwuznacznej sytuacji.

To było 15 maja. Nazajutrz przez dwóch znajomych wyzwał adwokata na pojedynek, a ten kapitan rezerwy, przyjął natychmiast wyzwanie. Warunki były bardzo ostre, trzykrotna wymiana kul z odległości 25 kroków... Raymondowi przysługiwał pierwszy strzał... Raymond należał do znanych strzelców, w

roku 1933 w Deauville, otrzymał pierwszą nagrodę na konkursie strzelania z pistoletów, pozatem wiedziano, że on nie bawi się w sentymenty.

17 maja o piątej z rana spotkali się przeciwnicy na skraju lasu, lekka mgła pokrywała ziemię. Półkownik Trach odmierzał odległość, lekarz dr. Andrieux przygotowywał narzędzia chirurgiczne, a świadkowie stali opodal, trzymając naładowaną broń w pogotowiu. Pułkownik obtarł czoło, mimo ranego chłodu, kroplisty pot osiadł na jego czole, w ostatniej chwili dowiedział się, że adwokat jest tak krótkowzroczny, że z odległości 25 kroków nie zdoła rozeznac nawet swego przeciwnika, a to przecież morderstwo. Ale już zapóźno, nie można już niczego przedsięwziąć. Z ciężkiem sercem wydał ostatnie polecenie.

Raymond wznosił pistolet i celował krótko... Kula trafiła w drzewo, stojące o dziesięć kroków od adwokata. Lemaire strzelał,

wogóle nie celując, jego kula poszła gdzieś w las. Druga i trzecia kula Raymonda utkwiała w ziemi tuż obok nóg adwokata. Lemaire zrezygnował z ostatnich strzałów.

Wszyscy byli zdziwieni. Taki znakomity strzelec spudłował. To niemożliwe.

„Już rozumiem, powiedział w drodze powrotnej pułkownik do doktora — widocznie Raymond dowiedział się o krótkowzroczności adwokata, a że jest gentlemanem, nie chciał trafić...”

Naturalnie, że nie chciał — odpowiedział lekarz — nie chciał, bo mu nie wolno...

Nie wolno? Czy pan zwarzował? A kto mu właściwie mógł zabronić?

Zrozum... odpowiedział zimno dr. Andrieux. Raymond jest generalnym dyrektorem i głównym akcjonariuszem towarzystwa „Change”, a Lemaire wczoraj popołudniu ubezpieczył się na dwa miliony franków... C'est tout.

świadomości tendencjami rozwojowymi, które wydają się nam dziwnymi i zagadkowymi.

O Turkach pisał w 14 wieku Ludolph, rektor szkoły parafjalnej w Suchem (Niemcy) w swej relacji o podróży, odbytej przez niego na wschód (De itinero terrae sanctae 1340), należy wiedzieć, że Turcy nie pochodzą z rodu Saracenów (Arabów — muzułmanów), lecz ~~barbarzyńców~~ chrześcijan — zaprzańców (Ludolphus... dum, quod Turchi... non tamen de genere Saracenorum, sed potius Christianorum renegatorum”).

Chrześcijański okres narodu tureckiego trwał długo i przedstawia się wcale ciekawie. Już w starożytności poważną część Turków, których wyłączną siedzibą była wówczas centralna Azja, przeszła na chrześcijaństwo. W Merwie rezydował w r. 334 chrześcijański biskup. Ta rezydencja episkopalna została ze względu na swe znaczenie podniesiona w r. 420 do rangi metropolii. Dowódca bizantyński Narses we walce z Persami pojmał w r. 581 jeńców narodowości tureckiej, którzy wszyscy posiadali krzyż wytatuowany na czole. Taka żarliwość religijna chrześcijańska panowała u nich. Wcześniej przeszedł na chrześcijaństwo szczerp turecki Uigurów, oraz też plemiona tureckie Merkit i Naiman. Królowie tureckiego państwa Kerait, które sięgało od północnej granicy Tybetu aż do Orchanu byli chrześcijanami. Chrześcijaństwo Turków miało charakter nestorjański. Centralną propagandy religii Chrystusa w średniowieczu dla centralnej i wschodniej Azji, była Mezopotamja, gdzie mieli swoją siedzibę heretycy nestorjańscy z językiem liturgii syryjskim i odrębnym pismem.

Ponieważ wszędzie idzie religja z pismem, jako zewnętrznym instrumentem ksiąg liturgicznych, w ścisłej parze, posługiwali się wówczas centralno-azjatyccy alfabetem syryjsko-nestorjańskim. Istnieje nie mniej jak trzy tysiące napisów nagrobkowych w języku starotureckim i piśmie syryjskim Nestorjan, znalezionych na południu od jeziora Bajkalskiego. Egzystowało ongiś też piśmiennictwo turecko-nestorjańskie powyższego typu, które później po zwycięstwie islamu poszło w zapomnienie i tylko resztki rękopiśmienne tułają się po bibliotekach. Znany orientalista Vambery wydał w r. 1870 wczesno-turecki poemat Kudatku-Bilik utworzony w r. 1068 na wzór chińskiego oryginału. Niektóre pomniki literackie starotureckie-nestorjańskie ogłosił w r. 1882 znakomity uczony francuski Pavet de Courtelle. Literatura turecka chrześcijańskich Uigurów miała w średniowieczu szeroki rozgłos. Uigurowie byli sekretarzami na dworze chanów mongolskich. Po dziś dzień posługują się w spadku po owym okresie, Mongołowie i Mandżurowie pismem nestorjańskim dla swych języków. Pismo to zahacza też o historję Polski. Chan Mongołów nadwołżańskich Toktamisz zwrócił się do króla Jagiełły z listem pisanym alfabetem nestorjańskim. Wśród Mongołów dzięki Turkom centralno-azjatyckim działały ongiś w 13 wieku również silne wpływy chrześcijańskie i Tybet nawet podlegał wówczas sile ekspansyjnej chrześcijaństwa nestorjańsko-tureckiego. Lamaizm wykazuje dotychczas liczne pożyczki z aparatu kościelnego chrześcijaństwa.

Gdy Turcy wtargnęli do Małej Azji, jeszcze trwali częściowo w chrześcijaństwie. Rosyjski orientalista Smyrnov przedłożył na 11 kongresie orientalistów w Paryżu w r. 1897 wiersz księcia małoazjatyckich Seldżuków o chrześcijańskiej treści. Pierwsi książęta Seldżuków wybiłali nawet monety w Małej Azji, zaopatrzone w symbole chrześcijańskie, w krzyż liljowy i wizerunek Chrystusa.

Nie długo trwało i Turcy małoazjatyccy przeobrażili się na żarliwych wojowników Mahometa i urządzali krwawe wojny w Europie ku glorii Allaha. W centralnej Azji opierał się lud turecki wyznający religję Nowego Zakonu, a wiele dłużej inwazji koranu, chociaż dziś ani śladu niema tam o tem w świadomości. W Heracie kwitnęła literatura Uigurów tureckich w alfabecie chrześcijan nestorjańskich jeszcze w 15 wieku. Większość t. zw. rękopisów uigurskich pochodzi dopiero z ostatniego stulecia średniowiecza. Ostatnie resztki chrześcijaństwa tureckiego dają się wykazać w centralnej Azji jeszcze w 17 wieku. W r. 1682 zmarł ostatni metropolita chrześcijan centralno-azja-

Dzisiaj premiera w kinoteatrze „SZTUKA” — Każdy powinien zobaczyć ten niezwykły film

KOBIETA POD KONTROLĄ

wzruszający romans o niebywałym napięciu dramatycznym, osnuty na tle życia, miłostek i przygód niedoświadczonych dziewcząt. — Jak śmieją się i płaczą piękne dziewczęta Ameryki. — Ukryte przed światem kulisy wielkomięskiego bruku. — W rol. gł. słynna gwiazda o precudnej urodzie Wynne GIBSON oraz przystojny, męski Preston FOSTER. — Treść tego romansu utrzymuje widza w nienastannym zaciekawieniu. — Ceny miejsc popularne od 50 groszy.

Pieć minut sam na sam z mądrością

Jedno z pism zagranicznych drukuje krótkie myśli, powiedzonka czy uwagi jednego z największych dziś pisarzy świata, Herberta George'a Wellsa, słynnego autora znanych w Polsce powieści fantastycznych i obyczajowych. Oto niektóre z nich: „Są w życiu dwa cele godne osiągnięcia. Po pierwsze zdobyć to, czego pragnie, a po drugie umieć używać tego, co się zdobyło. Tylko najmądrzejsi potrafią to drugie”.

* * *

„Jakie straszne gdy się pomyśli, że to co ludzie o nas mówią — to prawda”

* * *

„Jesteśmy jak owady, przeznaczeni do tego, aby przejść wszelkie przeobrażenia, które są nam przeznaczone i przeciw temu nie możemy nic uczynić”

* * *

„Kto chce służyć Bogu i mamonię, odkrywa bardzo szybko, że Boga niema”.

* * *

„Ludzie w większości sprzedają swe dusze i ze spokojnem sumieniem żyją z renty”.

* * *

„Snob to jest człowiek, który myśli ukrycie wysuwać na pierwszy plan”.

* * *

„Wierzyć, jak to czynimy wszyscy, że moglibyśmy być bogaci i jednak zachowywać się inaczej, to znaczy to samo, gdyby się wierzyło, że można przez cały dzień pić, a pomimo to zostać trzeźwym”.

* * *

„Jak pięknie — śpiewa w naszym sercu ptak, jak radośnie odpowiada mu inny ptak. A tymczasem obok tego siedzi życie, jakby obrzytnął kół na czatach i czeka”.

* * *

„Wśród ludzi, którzy nie mają niczego złego na myśli, ma zło najlepsze warunki rozwoju”.

* * *

„Jaka muzyka może być mądrą niż głosy młodych ludzi, którzy jeszcze nie rozumieją, co mówią”.

* * *

„Jeżeli na uścisk dłoni odpowiadamy lodowatymi palcami, to dzieje się to tylko dlatego, że przedtem poparzyliśmy sobie strasznie palce”.

* * *

„Chętnie oddam życie za mego przyjaciela, ale niech mnie nie prosi żebym podniósł skrawek papieru z podłogi”.

* * *

„Szczęście jest jak wino z dziwnego krzewu winnego i zdaje się nie smakuje duszom niskim”.

* * *

„Ponieważ kiedyś, przed niepamiętnymi czasami, znali to oszałamiające uczucie, bywają tacy starzy ludzie którzy nas chcą przekonać, że wiedzą co to jest miłość”.

tyckich Jubala na wschód od Kukuncar w Tyalfabecie syryjskim pochodzi z r. 1687—1688 becie. Najpóźniejszy rękopis turecki pisany w z kół, gdzie się już tworzył synkretyzm chrześcijańsko-buddhystyczny.

W Małej Azji przejście z alfabetu Nestorjan do alfabetu Keran było dość łagodne. Przepisywano z chwilą przyjęcia islamu, częstokroć książki z okresu chrześcijańskiego, o ile te nie posiadały specjalnego charakteru religijnego, na alfabet arabski. Niemiecki uczony Mordtmann znalazł jeszcze przed wielką wojną fragment wspomnianego zwyż poematu Kudatku bilik w alfabecie arabskim. W bibliotece meczetu Aja Sofia w Konstantynopolu znajduje się manuskrypt w piśmie nestorjańskim i języku Turków uigurskich z równoczesną transkrypcją równoległą w literach arabskich.

Turecja, która po zerwaniu z tradycją kalifatu i pozbycia się stanowiska reprezentatywnego mocarstwa panislamickiego, zarzuca pismo Koranu i zaprowadza u siebie niedzielę, znajduje się immanentnie na szlaku, którego celem końcowym jest restytucja religijnego stanu rzeczy, który istniał u jej ludu przez szereg stuleci w średniowieczu i nawet później częściowo.

WTOREK, 30. LIPCA 1935.

KRAKÓW (293.5) 6.00—8.30 Z Warszawy i Lwowa: audycja poranna, 8.20—8.30 Program na dzień bieżący oraz wskazówki praktyczne, 11.57—12.00 Sygnał czasu, Hejnał z wieży marjackiej, 12.03—12.35 Z Warszawy: wiadom. meteorol., dzien. pomyślny, koncert w wyk. Małej ork. PR. pod dyr. Zdz. Górzynskiego, chwilka dla kobiet, oraz koncert zespołu Wiktora Tychowskiego, „Z rynku piąty”, 15.15—15.30 Z Warszawy: przegląd. giełd., wiadom. o eksp. polskim 15.30—16.00 Piosni Schuberta z płyt, 16.00—16.15 Z Warszawy: skrzynka P. K. O. 16.15—16.50 Z Warszawy: koncert solistów, Wykonawcy: Mieczysław Fliedebaum (skrz.) Eugeniusz Maj (śpiew) 16.50—17.00 Z Warszawy: odc. odcinek prozy: „Bałtyk z lotu ptaka” Kornela Makuszyńskiego, 17.00—18.00 Z Warszawy: „Dla naszych letników i uzdrowisk” — koncert w wyk. Małej ork. PR. pod dyr. Zdz. Górzynskiego z udziałem Wawrzyńca Żywołowskiego (gitara) 18.00—18.10 Z Poznania: pogadanka: „Polowanie na potwory morskie” wygl. dr. Wiesław Rakowski, 18.10—18.15 Z Warszawy: „Minuta poezji” — wiersz Kazimierza Laskowskiego (Ela), 18.15—18.30 „Cała Polska śpiewa” — Audycję prowadzi dyr. Bolesław Wallek-Walewski (na wszystkie rozgłosnie) 18.30—18.40 „Skrzynka techniczna” w opr. inż. Zygmunta Kisielnickiego, 18.40—18.45 Wiadomości bieżące z teatru, 18.45—19.05 Tanec Salome (płyty) 19.05—19.15 Program na dzień następný, 19.15—19.30 Koncert reklamowy, 19.30—19.50 Z Warszawy charakterystyczne drobne fortepianowe Lucji Drege-Schiellowej, w wyk. autorki, 19.50—20.00 Z Warszawy: pogadanka a aktualna, 20.00—20.10 Pogadanka: „Puszcza nepołomka dawniej a dziś” wygl. Henryk Nędol, 20.10—20.15 Koncert muzyki lekkiej wykonawcy: Halna Eksterowna i Stanisław Jerski (fortepian), 20.15—21.00 Z Warszawy: dzien. wiecz. „Obrazki z życia Polaka” 21.00—22.20 Z Warszawy: opera „Pajace” Leoncavallo 22.20—22.30 Z Warszawy: Płyty, 22.30—22.36 Z Warszawy: wiadomości sportowe, 22.36—22.40 Lokalne wiadomości sportowe, 22.40—23.30 Orkiestra Paula Godwina koncertuje (płyty) — w przerwie o 23.00 wiadomości meteorol. dla kom. lotniczej z Warszawy.

WARSZAWA (1339) 6.30—23.30 p. Kraków.
KATOWICE (395.8) 6.30—15.15 p. Kraków, 15.17 Wiadom. bież., 15.30—18.30 p. Kraków, 18.30 odczyt Pajaka, 20.10 Koncert sławnych solistów, 22.40 p. Kraków
LWÓW (377.4) 6.50—22.36 p. Kraków
ŁÓDŹ (224) 6.30—18.30 p. Kraków, 18.45 Arje z opery Pucciniego 19.30—23.30 p. Kraków.
WIENIEN (506.8) 12.00 Koncert popul., 16.10 płyty, 19.45 Koncert symf., 22.10 Muzyka popul., 24.00 Muzyka salonowa.
KAZIMIERZ (420.8) 12.30 płyty, 20.40 „Rozmaitości”, 22.00 Koncert solistów
BUDAPESZT (550.5) 13.00 Koncert, 18.20 Recital, 21.30 Koncert ork. operowej.

IDEALNY SCENARJUSZ

Pewna wytwórnia, pragnąc nakręcić film „afrykański”, zamówiła scenarjusz u głośnego podróżnika Ossendowskiego. Następnego dnia scenarjusz był gotów. Podajemy go in extenso:

- I scena: Dwaj myśliwi.
- II scena: Dwaj myśliwi i lew.
- III scena: Myśliwi i lew.
- IV scena: Lew.

LATO

Rozmowa toczy się między przyszłym tefelem i przyszłym zięciem.

— Widzi pan... — zaczyna teść, dowiedziałem się o pańskiej przeszłości i niestety muszę stwierdzić że...

— To świetnie się składa — przerywa mu przyszły zięć, — bo i ja wczoraj dowiedziałem się o panu...

— Ładne mamy tegoroczne lato.. prawda?

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Kredyty dla rzemiosła

W związku z przyznaniem przez Bank Gospodarstwa Krajowego nowych kredytów dyskontowych dla rzemiosła, dowiadujemy się, że zasadniczą formą zabezpieczenia tych kredytów pozostanie nadal forma wekslowa. Kredyty rzemieślnicze Bank Gospodarstwa Krajowego, będą nadal w zasadzie rozprawdzać za pośrednictwem komunalnych kas oszczędności. W wypadku istnienia specjalnej spółdzielni rzemieślniczej, bądź to o charakterze branżowym czy celowym, lub też z braku na miejscu KKO, lub z braku odpowiednio silnie finansowo KKO, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego, będą korzystać z pośrednictwa spółdzielni kredytowych.

Nowe wytyczne kredytowania, jakie wprowadziła obecnie dyrekcja Banku Gospodarstwa Krajowego, usuwają w dużej mierze dotychczasowe trudności w rozwinięciu państwowej akcji kredytowej względem rzemiosła, jakie istniały do tego czasu. Obniżenie stopy procentowej do

4 proc. uczyni kredyty B-ku Gospodarstwa Krajowego tańszymi od kredytów udzielanych rzemiosłu przez spółdzielnie kredytowe, które pobierają od 10 do 15 proc. Kredyty te będą tańsze również od kredytów, udzielanych przez komunalne kasy oszczędności z własnych funduszy, gdyż stopa procentowa KKO, wynosi 8 do 8 i pół proc.

Dotychczas kredyty miały charakter dyskontowy i przeznaczone były obecnie na potrzeby obrotowe rzemiosła. Było to poważną luką w organizacji kredytu rzemieślniczego. Umorżliwienie rzemiosłu otrzymanie kredytów długoterminowych, a w niektórych wypadkach i średnioterminowych wraz z podniesieniem granicy pożyczek do 4000 złotych stwarza realne podstawy do rozwiązania jednego z ważniejszych zagadnień gospodarczych, jakim jest obecnie podejmowanie się przez warsztaty rzemieślnicze do staw i robót

Podwójny podatek obrotowy u rzemieślników

Urzędy skarbowe w wielu miejscowościach wymierzyły podatek obrotowy na rok 1935 zarówno od obrotów, osiągniętych w warsztatach rzemieślniczych, jak i dodatkowo od obrotów przy sprzedażach wyrobów własnych na targach i jarmarkach. W ten sposób rzemieślnicy zostali opodatkowani podwójnie. W wielu przypadkach wdrożono kroki egzekucyjne.

Postępowanie urzędów skarbowych pozostaje w sprzeczności z zarządzeniem ministerstwa skarbu, które zwolniło warsztaty, prowadzone na podstawie świadectw VIII kategorii i kart rzemieślniczych, od obowiązku wykupywania odrębnych świadectw przemysłowych na sprzedaż swoich wyrobów na targach i jarmarkach. Zarządzenie ministerjalne było rozumiane w ten sposób, iż odnośnie warsztaty rzemieślnicze wolne są również od podwójnego opodatkowania podatkiem obrotowym.

Wobec podwójnych wymiarów podatku obrotowego, związek izb rzemieślniczych wystąpił z interwencją w ministerstwie skarbu.

Niemieccy agenci w Łodzi

W związku z zacięciem się obecnie rokowania- mi gospodarczymi polsko - niemieckimi w Berlinie do Łodzi przybywa wielu kupców i agentów z Niemiec, zabiegających o zlecenia. Ostatnio bawiło w Łodzi kilku bardzo poważnych kupców niemieckich, pragnących otrzymać zamówienia przede wszystkim na artykuły galanteryjne, a następnie na wszelkiego rodzaju materiały piśmienne.

Jak się dowiadujemy, starania kupców tych spełzły na niczym, gdyż żadna z firm łódzkich zamówień im nie udzieliła.

Fakt powyższy świadczy, iż po usamodzielnieniu się naszego przemysłu galanteryjnego, w chwili obecnej — zdaniem najpoważniejszych sfer kupieckich w Łodzi — włókiennictwo i galanteria niemiecka obiektywnie nie ma żadnych punktów styczności z naszym rynkiem. Oprócz bardzo nielicznych artykułów luksusowych, szczególnie z działy galanterji metalowej które jednak obecnie na rynku naszym nie cieszą się popytem, przemysł galanteryjny niemiecki nie może na nasz rynek eksportować żadnych artykułów.

Dlatego też przyjęcie postulatów delegacji niemieckiej w sprawie rozszerzenia importu niemieckich artykułów włókienniczych na rynek polski, byłoby zbyt ciężkim i kosztownym obciążeniem naszego przemysłu, a ponadto stwarzałoby nie- normalną konkurencję dla rodzimej produkcji.

Opłaty przy imporcie za cłem ulgowym

Zgodnie z wnioskami Związku Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem. Izba Przemysłowo - Handlowa w Łodzi zwróciła się do ministerstwa Skarbu z memorjałem w sprawie zmiany przepisów rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 23. X. 1934 r. w tym kierunku, by opłaty pobierane za czynności związane z nadzorem celnym przy imporcie towarów, korzystających z ulg celnych, były obliczone w stosunku procentowym od cła faktycznie uiszczanego (to zn. ulgowego) a nie jak obecnie od cła normalnego.

Postulat ten Izba uzasadniła okolicznością, iż koszty związane z nadzorem celnym sięgają niejednokrotnie 30—250 proc. sumy cła ulgowego. Izba zaznaczyła, że towary, korzystające z ulg celnych, należą do kategorii niewyrabianych w kraju i służą dla niecodziennych celów produkcyjnych. Pobieranie zatem wygórowanych opłat o- bok cła ulgowego przekreśla częściowo wartość ulgi celnej i przyczynia się do utrzymania wysokich kosztów wytwórczych, co sprzeczne jest z ogólnymi zasadami polityki gospodarczej rządu. Ponadto wysokość tych kosztów nie da się wytłumaczyć stratą czasu, potrzebną dla wykonywania kontroli przez organa celne, kontrola trwa bowiem nieraz zaledwie kilka minut. W końcu Izba nadmieniła, iż z ulg celnych, ze względu na stosowany przy tem system selekcji, korzystają naogół tylko poważne firmy i to po specjalnych dociekaniach wstępnych, co automatycznie sprawia, że późniejsza kontrola celna ogranicza się do funkcji o charakterze raczej formalnym.

O możliwość prolongowania weksli inkasowanych przez pocztę

Izba przemysłowo - handlowa w Poznaniu wystąpiła do min. poczty i telegrafów z wnioskiem o dopuszczenie możliwości prolongowania — za częściową splotą — weksli oddanych pocztom do inkasa. W chwili obecnej, w wypadkach, gdy weksel nie może być wykupiony w całości, wierzyciel nie może w drodze zlecenia dodatkowego upoważnić poczty do zaniechania protestu pod warunkiem podjęcia, chociażby częściowej sploty należności.

Restauratorzy domagają się niższej podatku obrotowego

Przemysł gastronomiczny domaga się od dłuższego czasu wskazując na swą trudną sytuację, ulg w podatku obrotowym. Związek izb prze-

mysłowo - handlowych postanowił poprzeć ze swej strony te żądania i wystąpić do Min. Skarbu z odpowiednim wnioskiem.

Świadectwa zdrowia dla pracujących w hotelach i pensjonatach

Rozporządzenie w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pensjonatów i pokojów umeblowanych, o którym donieśliśmy przewiduje m. in., że w hotelach, zajazdach, pensjonatach wolno zatrudniać tylko osoby, które przedłożą świadectwa lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są dotknięte jedną z chorób wymienionych w ustawie o zapobieganiu chorobom zakaźnym, ani chorobą weneryczną zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórą. Ważność świadectwa musi być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

INFORMATOR GOSPODARCZY

U. M. 280. Zasady księgowości Prof. T. Lulka.

„S. S. Interesowany“. O ile kupiec rejestrowy, nie wykreślił się z uzasadnionych powodów z rejestru handlowego do 1.1.1935 roku (Art. 86 O.P.), to chociażby nie był kupcem rejestrowym w rozumieniu rozp. Min. Pr. i Handlu, będzie za kupca rejestrowego uważany.

W uwzględnieniu stanu powyższego i biorąc pod uwagę przedstawione okoliczności, należy w pańskim wypadku przygotować dla sądu rejestrowego inwentarz i bilans, które przecież dadzą się sporządzić z ksiąg uproszczonych.

„Rzeszów“. Jest pan uprawniony do żądania podstaw wymiaru a to na zasadzie art. 108 paragr. 1 ordynacji podatkowej.

W rachubę wchodzi w sytuacji przedstawionej fakt, że w-g. par. 3 art. 108 O.P. „wniesienie prośby o wydanie uzasadnienia wymiaru — przerywa bieg terminu odwoławczego do dnia, w którym uzasadnienie zostanie doręczone“.

L. B. Bielsko. Kursy dolara w Warszawie:
26.5. 1933 r. zł. 7.72, 7.70, 7.67,
3.7. zł. 6.67, 6.71, 6.63,
8.8. zł. 6.72, 6.73, 6.75,
4.9. zł. 5.58, 5.60, 5.62,
4.10. zł. 5.50, 5.52, 5.54,
6.11. zł. 5.75, 5.74, 5.77,
7.12. zł. 5.60, 5.64, 5.65,
9.1. 1934 r. zł. 5.60, 5.64, 5.65
1935 r. zł. 5.29, 5.32, 5.26.

„Hotelowe tradycje“

W starych gospodach Anglii, kraju tradycji, zachowały się do dnia dzisiejszego ciekawe zwyczaje:

W knajpce „Pod starą setką“ w Edynburgu gość otrzymać może tylko jeden kieliszek alkoholu. Komu ta porcja nie wystarcza do ugaszenia pragnienia, musi opuścić lokal, przejść się po ogrodzie, a dopiero po powrocie uzyskuje prawo do następnej raty.

W innej edynburskiej gospodzie każde przekleństwo, nawet najbardziej niewinne, musi być przez gościa okupione kwotą 1 shillinga. Pięniądze te zbierane w specjalnej skarbonce, są przeznaczone na cele dobroczynne. Nic dziwnego, że w lokalu tym panuje wersalski ton i bywały odznaczają się wytwornością.

Zwiedzających Szkocję, należy ostrzec przed hotelem „The old Scotch“. W sali jadalnej tego przedsiębiorstwa znajduje się wielki, kuszący wygodny fotel. W fotelu tym siadywał ongiś sławny pisarz szkocki Burns, a dziś każdy, kto zechciałby skorzystać z jego gościnności, rozkoszować się jego miękkimi poduszkami — musi wszystkim pozostałym gościom postawić po kieliszku szampa.

NA SZEROKIM ŚWIECIE

Shaw gwiazdorem filmowym

Donoszą z Londynu: Świat literatury i sztuki Londynu ma obecnie wielką sensację. Oto Jerzy Bernard Shaw zawarł umowę, na mocy której zobowiązuje się do wystąpienia w dużej roli w filmie humorystyczno-dydaktycznym. Będzie to rola speakera.

NAJORYGINALNIEJSZY ZAPOWIADACZ

Różne zarzuty można stawiać G. B. Shaw'owi, ale tylko nie ten, że brak mu oryginalności. Najmądrzejszy satyryk Anglii umiał zawsze trzymać świat w napięciu. Doskonalemi sztukami, sentencjami, paradoksami i miazdzącą krytyką świata, Shaw był zawsze człowiekiem niespodzianek. Potrafił zachować swój eksplozujący temperament do późnej starości.

Czy tym razem jest to wyskok humoru, który ma zadziwić świat?

Nie raczej trzeba to traktować, jako nawrócenie, i tak to przyjmą wielbicieli Bernarda Shaw'a ze wszystkich pięciu kontynentów. — Wiadomo, że „genjalny kpiarz” dotychczas nie ustosunkowywał się do filmu zbyt życzliwie. Zarówno milczący, jak i śpiewający ekran, nie cieszyli się jego sympatją. Często w zgryźliwych artykułach czy też ostrych aforyzmach dawał wyraz temu pogładowi. Wielokrotnie otrzymywał on od największych towarzystw filmowych niezmiernie nęcące propozycje sfilmowania swych utworów. Przedkładano mu kontrakty, opiewające na dolary z wielocyfrowymi pożyczkami, które nawet dla dramaturga, po-

zostającego stale w błogosławionym deszczu tantjem, musiały się wydać bardzo pociągające. Jednakże Shaw uśmiechał się tylko na to wszystko. Było to uśmiechające się „nie”. Nawet najpiękniejsze filmy, na które prowadzili go przyjaciele, nie mogły zmienić jego nastroju.

Obecnie zaszła przemiana. Shaw nawrócił się do filmu. Stwierdza, że jest on nową, młodą, pełną życia sztuką. Nietylko udzielił pozwolenia na sfilmowanie swych dzieł, ale sam oddał się filmowi do dyspozycji. W tej chwili kręcą się już w Berlinie „Pygmaljona”, ale również w Hollywood opracowują inne rzeczy Shaw'a na film.

Niezależnie od tego gwiazdor literatury będzie gwiazdorem filmu. Dwoje zadowolonym błyszczących chytrych oczek, dostojna broda, będą niewątpliwie nadawały, jako bardzo fotogeniczne. Będzie to film kręcony przez Londyńskie Towarzystwo Radjofoniczne i zobrazuje pracę angielskiego radja. Shaw nie będzie sam debiutował w tym filmie. Poza tym wystąpi również jego kolega, pisarz G. K. Chesterton, który również zmienia pracownię na atelier.

Jak wspomnieliśmy, będzie on grał rolę speakera przy mikrofonie i zapewne okaże się najdowcipniejszym i najzłośliwszym ze wszystkich dotychczasowych konferencjów radjowych świata. Z wybitniejszych pisarzy, tylko jeden wystąpił dotychczas w poważniejszej roli filmowej. Był to Roda-Roda w obrazie Własta Buriana „Feldmarszałek”.

Zapomniała, jak się... ląduje

Na lotnisku w Los Angeles wydarzył się wypadek tragi - komiczny, jakiego nie notowały chyba dotąd nigdy kroniki lotnictwa światowego.

Na małym aparacie latała nad lotniskiem młoda jeszcze, ale już dobrze zapowiadająca się, pilotka, córka jednego z wielkich przemysłowców — panna Gwyn Figtors. Nauczyciel i instruktor młodej lotniczki skonstatował, że się wzbija zupełnie dobrze, widział, jak zatoczyła łuk nad lotniskiem, jeden, potem drugi, potem trzeci i wreszcie widząc, że jego nauka w las nie poszła, że panna lata jak... anioł, pozostawił ją sam na sam z niebem.

Po pewnym czasie panna Figtors zniknęła z oczu nielicznych pracowników aeroportu, którzy spoglądali za jej aparatem.

Po upływie dwóch mniej-więcej godzin podniebnej podróży — nad lotniskiem ukazał się samolot panny Figtors, dobrze znany ze swych barw, nieco śmiały, a w każdym razie nie takich jak barwy zwykłego samolotu.

Szerokim łukiem obleciała młoda pilotka lotnisko i znalazła się nawprost przestrzeni służącej do lądowania i zniżyła lot. Jej szofer nacisnął starter auta. Za kilka chwil panna Gwyn będzie pędziła już po szosie do domu. Ludzie przygotowali się, by „odebrać” aparat.

Ku zdziwieniu jednak wszystkich, aparat na chwilę zniżył lot, koła musnęły o ziemię i zaraz potem oderwały się znów w górę. Instruktor był znów zadowolony. To była trudna rzecz, ale niebezpieczna zwłaszcza dla służby na lotnisku.

Znów łuk nad lotniskiem. I znów ta sama ewolucja. Ludzie na dole podziwiali kunszt pilota młodej amatorki. Za trzecim razem ludzie jeszcze dalej podziwiali tę samą sztukę, a czwartym niektóry przestali już podziwiać,

a niektórzy nawet zaczęli się dziwić. Za piątym, szóstym i siódnym razem dziwili się wszyscy. Gdy wreszcie po raz ósmy lotniczka znów nie osiadła na ziemi — zaczęto się niepokoić. Nie można opisać wszystkich wypadków i reakcji na nie ludzi z dołu. W każdym razie faktem jest — jak donoszą pisma amerykańskie — że panna Gwyn Figtors aż trzydzieści pięć razy — tak jest: trzydzieści pięć razy — próbowała lądować i nie... mogła!

Z aparatu dawała rozpaczliwe znaki, że nie wie, co się stało, że zapomniała manewru, koniecznego do wylądowania.

Na wielkiej płachcie płótna polecił jej instruktor wymalować słowa z wielkim wykrzyknikiem: „Wylądować zapłon!”

Lotniczka dała znak, że zrozumiała. Znow wzbija się w górę.

Na dole przygotowano aparaty do gaszenia ognia. Czekal lekarz i sanitariusze z noszami. Motor lądującego aparatu unikł istotnie. Nastąpił potem gwałtowny kapotaż. Aparat uległ zdruzgotaniu.

Na szczęście, panna Figtors wyszła z tej strasznej opresji cało.

Instruktorowi i komendantowi portu lotniczego oświadczyła, że zacięła jej się manetka przy wyłączniku zapłonu. Po sprawdzeniu okazało się, że manetka działa znakomicie. Lotniczka zapomniała, jak trzeba lądować.

— Jestem roztargniona, — zauważyła potem, gdy jej zadano kłam co do wadliwego funkcjonowania manetki.

O tym niesłychanym wypadku głośno jest w prasie amerykańskiej, angielskiej i francuskiej.

Międzynarodowy kongres naukowej organizacji

Pod protektorem księcia Walji odbył się w Londynie VI międzynarodowy kongres naukowej organizacji, w którym brali udział przedstawiciele 34 państw, w ich liczbie i Polski. Na czele delegacji polskiej, składającej się z kilkunastu osób, stał inż. Piotr Drzewiecki, prezes Polskiego Komitetu Naukowej Organizacji i Instytutu Naukowej Organizacji i Kierownictwa.

Uroczystego otwarcia obrad dokonał w zastępstwie księcia Walji książę Kentu, zamknął zaś kongres osobiście książę Walji. Kongres poświęcony był omówieniu szeregu zaagndnień naukowej organizacji, jak metody kontroli produkcji, normalizacja urządzeń, metod i produktów w rolnictwie, zastosowanie metod naukowej organizacji do zagadnień zbytu w przemyśle i handlu, naukowa organizacja gospodarstwa domowego i t. d.

Efektywnym wynikiem kongresu jest wydanie wielkiej pracy w 6-ciu tomach, obejmującej wszystkie nadesłane na kongres referaty. Wydawnictwo to stanowi niezwykle ciekawy dokument dotychczasowych doświadczeń w zakresie naukowej organizacji. Znajduje się w niem również kilkanaście referatów polskich.

Następny kongres międzynarodowy naukowej organizacji odbędzie się w r. 1938 w Nowym Jorku. Na czele komitetu organizacyjnego stanął lord Leverhulme, na wiceprzewodniczących komitetu powołano przedstawicieli 6-ciu państw, w tej liczbie delegata Polski inż. Piotra Drzewieckiego.

Jak wygląda budżet młodej milionerki

Wdowa po zmarłym milionerze angielskim, Duff-Frazier, wniosła do sądu opiekuńczego w Nowym Jorku, podanie o ustalenie, ile może wydawać rocznie jej niepełnoletnia córka.

Pani Duff-Frazier podaje, że jej wydatki w ostatnich osiemnastu miesiącach wynosiły 68.000 dol. i prosi sąd o przyznanie jej z dochodów córki kwoty 29.000 dol. Renta roczna córki wynosi 105.000 dol. Wydatki córki wedle zapodań matki przedstawiają się następująco: Suknie: 5.400 dol., lekcje muzyki 900, nauka 2.250, pensje sekretarza i guwernantki po 2.250, ślizgawka i tańce 150, dentysta 2600, lekarz 2.250, cele społeczne 300, przyjemności i rozrywkę 1.800, podróże i pobyt letni 5.200 dol. Pani Duff-Frazier dodaje, że chce córkę przyzwyczaić do oszczędności i dlatego przeznacza na cele społeczne, napiwkę tylko po 300 dol.

Restauracja w butelce od szampana

Gospodarz niewielkiej restauracji w miasteczku Wachenheim (Niemcy) wygrał przed paroma dniami większą sumę na loterii i postanowił poświęcić pieniądze na przebudowę lokalu.

Stara gospoda, o drewnianych stołach i twardej ławach nie przyciągała dostatecznej liczby klientów, należało więc pomyśleć nad sposobem zwerbowania sobie nowych bywalców.

Właściciel gospody wypracował oryginalny projekt. Kazał zbudować ogromną butlę wysokości 30 metrów, średnicy 10 m. z ciemno zielonego szkła, grubości 15 cm. We wnętrzu butli urządzono wspianiałą modną restaurację, do której prowadzą w szkłe wycięte drzwi. Modny lokal ściągają tłumy okolicznych mieszkańców — zwabionych ekscentrycznością pomysłu.

Powodzenie restauracji dało impuls do budowy podobnego rodzaju „kanapy” w miejscowości Neustadt. Restauracja neustadzka mieści się w butelce od wina — 20-metrowej wysokości, 12-metrowej średnicy. Szerokie schody prowadzić będą do wnętrza — wyjście będzie uproszczone, goście korzystają będą z „własnych środków lokomocji” — zjeżdżając po gładkiej szklanej równi pochyłej.

Porządek dzienny XIX Kongresu Sjonistycznego w Lucernie

London 29 7. (Tel. wł.). Ogłoszony został oficjalnie następujący porządek dzienny 19-go Kongresu Sjonistycznego w Lucernie, w dniach od 20 do 28 sierpnia br.:

PIERWSZE POSIEDZENIE, WTOREK 20 SIERPNI, GODZ. 8 WIECZÓR

1. Zagajenie Prezydenta Organizacji Sjonistycznej.
2. Powitania.
3. Referat Nahuma Sokołowa n. t.: „Położenie narodu żydowskiego i sjonizmu“.

DRUGIE POSIEDZENIE, ŚRODA, 21 SIERPNI, GODZ. 10. PRZEDPOŁ.

4. Wybór prezydium Kongresu.
5. Sprawozdanie Sądu kongresowego o wyborach delegatów.
6. Referat D. Ben Guriona, członka Egzekutywy n. t. „Problemy Sjonizmu“.
7. Sprawozdanie o sytuacji politycznej i działalności Egzekutywy podczas minionej kadencji.

TRZECIE POSIEDZENIE, ŚRODA 21 SIERPNI, GODZ. 3 POPOŁ.

- Referat dra A. Ruppina, przewodniczącego Egzekutywy palestyńskiej n. t.: „25 lat kolonizacji sjonistycznej“.
9. Referat M. M. Usyszkina n. t.: „Działalność i problemy Keren Kajemet“.
 10. Referat dyr. Leiba Jaffego n. t. „15-let Keren Hajosod“.

CZWARTE POSIEDZENIE, ŚRODA 21 SIERPNI, GODZ. 9 WIECZÓR

11. Uroczyste posiedzenie żałobne dla uczczenia pamięci sjonistów, umarłych w ostatnim okresie kongresowym. Przemówienie żałobne N. Sokołowa.

PIĄTE POSIEDZENIE, CZWARTEK 22 SIERPNI, GODZ. 10 PRZEDPOŁ. I NASTĘPNE POSIEDZENIA:

12. Debata generalna.
13. Wybór komisji kongresowych.
14. „Hebrajska praca kulturalna w diasporze“ referat i dyskusja.
15. Wybór Egzekutywy.
16. Sprawozdania komisji, dyskusja i głosowanie.
17. Wybór Komitetu Akcyjnego, Sądu kongresowego, Sądu honorowego, Komisji rewizyjnej oraz przedstawicieli sjonistycznych w Agencji Żydowskiej.
18. Zamknięcie Kongresu.

Wedle zamierzeń kierownictwa cztery specjalne posiedzenia kongresu będą miały charakter demonstracyjnych wystąpień na zewnątrz: posiedzenie inauguracyjne, posiedzenie trzecie i posiedzenie czwarte, poświęcone uczczeniu pamięci zmarłych sjonistów, a przedewszystkiem: Motzkina, Bialika, Sz. Lewina, dra Jacobsona, Kremnetzky'ego i bar. Rotschilda.

Nadto w drugiej połowie kongresu specjalne posiedzenie poświęcone będzie pracy kulturalnej w diasporze.

Zgodnie z zapowiedzią naszego korespondenta paryskiego red. Alperina, przewidziane jest podjęcie próby o przeprowadzenie rokowań w sprawie składu przyszłej Egzekutywy jeszcze przed zebraniem się kongresu. O ile te rokowania między partjami uwieńczą się pomyślnym rezultatem, wybór Egzekutywy nastąpi na kilka dni przed zamknięciem obrad kongresu a mianowicie po wysłuchaniu programu pracy w następnym okresie.

strzem miasta na czele, który werbuje dekarantów na udziały w nowo utworzonym przedsiębiorstwie kopalni węgla, które niezadługo już ma być realizacją fantastycznych wprost poczynąń kilku odważniejszych jednostek.

N. HILLER

—o—o—

Niegrzeczne zachowanie się posterunkowego w Krynicy

Z kół kuracjuszy z Krynicy otrzymujemy następujące pismo:

W związku z wielkim napływem gości do Krynicy codziennie ustawiają się przed okienkami Komisji Zdrojowej długie „ogonki“ kuracjuszy, pragnących nabyć bilety kąpielowe. Przypadać trzeba, że mimo dużego stosunkowo natłoku publiczność zachowuje się spokojnie, tak, że policja nie ma naogół powodu do interwencji porządkowych. Policjanci kryniccy odnoszą się do publiczności grzecznie i uprzejmie, zgodnie zresztą z charakterem Krynicy, jako miejscowości uzdrowskiej, do której zjeżdżają ludzie chorzy i ze skołatanymi nerwami. Ale policjanci delegowani z innych miast na okres wzmożonego ruchu do Krynicy, nie zawsze stoją na wysokości zadania. I tak onegdaj jeden z takich posterunkowych Nr. 110, zamiast utrzymać porządek przy kasie biletów kąpielowych, wywołał taki chaos, wprowadzając rozmaite osoby poza kolejną do kasy biletowej, a przytem zachowywał się tak niegrzecznie wobec kuracjuszy, że kilka osób udało się z zażaleniem do miejscowego komisariatu Nadomiar wszystkich policjant ten odmawiał udzielenia informacji takich, do których obowiązuje go nie tylko jego stanowisko służbowe, ale i prosta uczciwość ludzka.

10.000 zł. za dzień aresztu

Urzędnik Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, Antoni Nowakowski wystąpił przeciwko przedsiębiorstwu „Poczta, Telegraf i Telefon“ i „Pocztowej Kasie Oszczędności“ o odszkodowanie w wysokości 10.000 zł. za jeden dzień pobytu w areszcie. Przed kilkoma miesiącami zwrócił się on do urzędu pocztowego, Warszawa I z książeczką P.K.O. chcąc podjąć pewną sumę swych oszczędności. Książeczka P.K.O. została jednakże w okienku urzędu pocztowego zatrzymana, a urzędnicy Poczty Głównej sprowadzili policję, która aresztowała Nowakowskiego, twierdząc, iż książeczka jego za Nr. 166178 została zastrzeżoną przez P.K.O. i pocztę. Urzędnik B.G.K. przesiedział w areszcie X komisariatu całą dobę i dopiero potem wyjaśniło się, iż miała miejsce pomyłka ze strony poczty i Pocztowej Kasy Oszczędności.

Nowakowski został zwolniony z aresztu i wniósł obecnie skargę do sądu opierając się na art. 165 i 137 kodeksu zobowiązań o odszkodowanie za pozbawienie wolności i uchybienie czci. Termin procesny o odszkodowanie za niesłuszny areszt wyznaczony został na dzień 20 sierpnia.

Do Berezki Kartuskiej

Z Żywca wywieziono do Berezki Kartuskiej Wilhelma Bartyzela, działacza endeckiego. Bartyzel przebywał już w Berezce 6 miesięcy w roku ub.

Pod Bielskiem aresztowano i wywieziono do Berezki działacza endeckiego Zajacka.

Aresztowania w Malpolsce i na Śląsku

Na terenie powiatu brzeskiego aresztowano we wsi Lewniowa 8-u tamtejszych młodych ludzi, pod zarzutem bicia szyb w domach żydowskich.

W Chorzowie na Górnym Śląsku policja przeprowadziła szereg rewizyj wśród miejscowych działaczy narodowych.

Konkurs dla filmowców-amatorów

Szwajcarski klub amatorów filmowych urządza wielki konkurs filmów amatorskich, który odbędzie się w czasie od 1-go do 30-go listopada r. b. Konkurs ten dostępny będzie dla wszystkich filmowców-amatorów i fachowców, zarówno Szwajcarskich, jak i cudzoziemców.

Wiadomości z kraju.

Kopalnia węgla w Ropczycach — rzeczywistością

(Od naszego korespondenta).

Ropczyce, w lipcu.

Będę niedyskretny i zdradzę przed czytelnikiem, że poprzedni reportaż o znalezionych w Ropczycach pokładach węgla (Vir. N. Dz. Nr. 191. z 14 bm.) napisałem, nie będąc wcale na miejscu, gdzie przypadkowo odkryto źródła „czarnego djamentu“. Pesymizm bowiem w odniesieniu do waszystkiego, co łączy jakkolwiek ruch, bodaj jakieś ożywienie w życiu gospodarczym — z Ropczycami, tak dalece wpływa ujemnie na usposobienie, iż prosto trudno uwierzyby w tych zamarłych Ropczycach coś kie dys mogło się jeszcze ohudzić do życia.

Pisałem więc, nie dowierając własnym słowom.

Pod wpływem jednak nastroju, jaki zapanał szczególnie w ostatnich dwóch tygodniach w mieście, nabrałem wreszcie odwagi i próbowałem przelamać swój uparty sceptycyzm. Wybieramy się na przechadzkę do przyszłych kopalni węgla. Po drodze rozmawiamy o celu naszego spaceru. W myślach urastają teraz już Ropczyce do w niebawym wprost rozmiarów. Nasuwają się refleksje na tle środków komunikacyjnych, mających łączyć kopalnię węgla ze stacją kolejową, oddaloną — jak wiadomo — o 4 km. od miasta. Droga nasza prowadzi obok cmentarza żydowskiego, wzdłuż wysokiego i przedłużonego muru, okalającego tysiące grobów. Żal robi się w tej chwili na wspomnienie tych naszych, wiecznym snem spoczywających, dziadków i pra-prababek, którym zainaugurowany zniemacka, przypadkowo w tem miejscu, ruch górniczo - przemysłowy zamąci odtąd spokój.

Ale trudno. Świat żyjący nie może na takie „drobnostki“ zważać. Widocznie niebiosy zlitowały się nareszcie nad Ropczycami i zesłały im w pokorze „szczęście“. Tego szczęścia nie wolno więc pod żadnym pozorem zignorować.

Prace na „kopalniach“ są tedy w pełnym toku. Upatrzono sobie obszerny teren kilkunastohektarowy, na którym całymi dniami pracują „górnicy“ pod fachowem kirownictwem dwóch inżynierów górniczych oraz geologa-specjalisty. Sprowadzono specjalne świdy maszynowe, które wiercą w głębinach ziemi, niby na prawdziwej kopalni. Oczom własnym nie można więcej zaprzeczyć. Widzimy wszak węgiel, ten lśniący - czarny kamień, który bryłami wydobywa się z ziemi ropczyckich. Sąsiedzi i pobliscy mieszczanie palą tym węglem już na dobre. Wyrażają się o nim, jako o wspaniałym środku opalowym.

A fama ludowa nie śpi. Ludzie przypominają sobie właśnie a propos o zdarzeniu prahistorycznym, które podobno opowiadane jest przez pokolenie pokoleniu. Zgodnie z tą legendą, zaistniał tu w czasach przedhistorycznych gęsty podobno las, który zalany przez wody, zapadł się z upływem lat i wieków głęboko pod powierzchnią ziemi. Niektórzy nawet twierdzą, iż zjawisko to ma podobno mieć swe ślady w „pinkasie“ gminnym t. j. w księdze kronikarskiej Ropczyc żydowskich. Mamy więc dla naszego odkrycia geologicznego uzasadnienie poniekąd naturalne, w myśl bowiem wiedzy geologicznej węgiel powstaje w ziemi ze zgniłych drzew z czasów przedhistorycznych.

Tymczasem inicjatorzy wszczynają ruch zakulisowy. Codziennie odbywają się zgromadzenia obywatelskie, które pod egidą czyto burmistrza miasta czy też miejscowego księdza-proboszcza mają wzbudzić w mieszkańcach zainteresowanie dla akcji. Pracujący w „kopalni“ inżynierowie wykładają publicznie o stanie ich pracy, rozwodząc się przytem naukowo o zdobycza i dokonanych odkryciach.

Utworzył się komitet obywatelski z burmi-

Z GIEŁDY

KRAKOWSKA GIEŁDA AKCYJNA.

Kraków, 29. 7. Na zebraniu zaznaczyła się tendencja naogół utrzymana, ruch w dalszym ciągu słabyograniczony do poszczególnych papierów. W niewielkich ilościach robiono jedynie 3-proc. Poż. Budowlaną po kurie zł. 43.—, Na pogicldziu zupełny zastój.

WALUTY W KRAKOWIE.

W obrotach prywatnych i międzybankowych płacono za dolara gotówkowego 5.26—5.29, czeki frankowe 5.27—5.30. Bank Polski płać za dolary drobne 5.24, grubsze 5.25, dolar złoty 9.06—9.12, funt ang. 26.15—26.28, marka niemiecka 177—182, korona czeska 20.80—21.30.

Dewizy: N. Jork 5.28, Londyn 26.15—26.28, Szwajcaria 172.25—173.25, Berlin 212—213, Paryż 34.95—35.03.

Waluty i dewizy oficjalnie bez transakcyj.

GIEŁDA POZNAŃSKA.

Poznań, 29. 7. Wszystkie notowania bez zmiany.

LONDYŃSKA GIEŁDA METALI

Londyn 29. 7. Notowania w £ za tonnę. Cynk natychmiast 14 7/16, termin. 14 7/16. Cyna natychmiast 233 1/2—234, termin. 219—1/2. Sraits 241. Ołów natychmiast 15 3/16, termin 15 3/16. Miedź 31 5/16—3/16. Miedź natychmiast 31 5/16—3/8. termin. 31 1/4—13/16. Elek trolit. 34 1/2—35.

Giełda zbożowa we Lwowie

Lwów, 29. 7. (O). Na dzisiejszej giełdzie zbożowej zaznaczyły się obroty w rzepaku, maku chach, mące oraz otrębach. Żyto, owies, mąka żytnia i pszenna zniżkują w cenie. Tendencja nadal zniżkowa, usposobienie słabe.

Żyto jednolite B. 10.25—10.50, L. 12.25—12.50, zbiorowe P. 10—10.25, L. 12—12.25. Owies jednolity niezadęszczony P. 14—14.50, L. 16—16.50, lekko zadęszczony P. 13.50—13.75, L. 15.75—16, zbiorowy lekko zadęszczony P. 13—13.25, L. 15.25—15.50, jednolity zadęszczony P. 12.75—13, L. 15—15.25, zbiorowy zadęszczony P. 12.25—12.75, L. 14.50—15. Mąka żytnia gat. 1 B. P. 30.50—31, I. C. 29—21.50, I D. 27—27.50, I E. 26—26.50, 2 A. P. 21.50—22, 2. C. P. 22—22.25, L. 26—26.50, 2 D. P. 20.50—21, L. 25.25—25.75, 2 E. P. 20—20.50, L. 24.50—25, 2 F. P. 18.50—19, L. 23.50—24, 2 G. P. 18—18.50, L. 20.50—21, 3 A. P. 14—14.50, L. 16—16.50, 3. B. 11.50—12, L. 12—12.50. Mąka żytnia razowa P. 20—20.50, L. 21.50—22, Mąka żytnia pierwszy gatunek do 55 proc. P. 19.50—20, L. 24—24.50 do 65 proc. P. 18—18.50, L. 22.75—23.25. Mąka żytnia drugi gat. siatkowa do 70 proc. P. 14.75—15.25, L. 15.50—16. Razowa do 95 proc. P. 12—12.50, poślednia ponad 70 proc. 12.50—13.

KRONIKA ŁÓDZKA

Wyniki wyborów kongresowych w Łodzi

Łódź, 29. 7. G. Wybory na XIX Kongres Sjonistyczny miały przebieg spokojny. Głosowanie odbywało się w pięciu punktach miasta, frekwencja wynosiła 70%. Ogółem głosowało 7326 szeklowców. Wyniki poszczególnie są następujące: Lista nr. 1 (ogólni sjonisci) 2103 głosów, lista nr. 2 (grupa dra Gottlieba) 43, lista nr. 3 (Mizrachi) 1215, lista nr. 4 (grossmannowcy) 645, lista nr. 5 (Liga Pracującej Palestyny) 3163, lista nr. 6 (Hanoar Hacijoni) 115 głosów. Uważniono 42 glosy.

Kandydatury B. B. w okręgach łódzkich

Łódź, 29. 7. G. Jedno z pism łódzkich podaje kandydatury na posłów w okręgach łódzkich,

W Abisynji już się zaczęła masakra

Londyn, 29. 7. PAT. „New York Times“ donosi z Addis-Abeby o nowym poważnym incydencie granicznym w Walkait w północnej Abisynji pomiędzy Włochami a Abisyńczykami.

Włoskie wojska przejść miały w Erytrei granicę i obozować wzdłuż rzeki. Abisyńczycy mieli zmienić bieg rzeki, zmuszając Włochów do zlikwidowania obozu w poszukiwaniu wody. Abisyńczycy mieli osaczyć i zaatakować Włochów wśród nocy. „New York Times“ podaje liczbę zabitych Włochów na 40, a Abisyńczyków na 20.

Wiadomość tę potwierdza również specjalny sprawozdawca londyńskiego „Timesa“, zaznaczając, że incydent zdarzył się przed tygodniem, a dopiero obecnie wiadomość o tem dostała się do prasy.

Kobiety będą towarzyszyły wojownikom

Paryż, 29. 7. PAT. Agencja Havasa donosi z Addis Abeby: Odbyło się posiedzenie Komitetu obiet Pomocy Żołnierzom. Postanowiono pomagać walczącym w razie ewentualnego wybuchu wojny. Zgodnie z obyczajami kraju, kobiety będą towarzyszyły wojownikom na teren działań wojennych.

Anglja wyśle sanitariuszy do Abisynji

Londyn, 29. 7. PAT. „Daily Express“ donosi, że w razie wybuchu wojny włosko-abisyńskiej uda się do Addis-Abeby sanitarny oddział ochotniczy angielski, składający się z lekarzy i pielęgniarek. Inicyjatywę do tego dał John Mully, osobisty przyjaciel cesarza Abisynji. Oddział ten pracować będzie pod znakiem Czerwonego Krzyża angielskiego.

Roosevelt chce działać dla zapobieżenia wojnie

Nowy Jork, 29. 7. PAT. Z powodu obawy, której dał wyraz sekretarz stanu Hull w rozmowie z ambasadorem włoskim o możliwości wojny włosko-abisyńskiej „New York Times“ pisze, iż Hull rozmawiał za zgodą prezydenta Roosevelta. Należy więc sądzić — pisze gazeta, że Roosevelt gotów jest dołączyć swoje usiłowania celem wywarcia presji moralnej na Włochy i współdziałać nieoficjalnie z Ligą Narodów dla zapobieżenia wojnie.

Dwaj dziennikarze w rękach bandytów chińskich

Pekin, 29. 7. PAT. Dziennikarze angielscy Gareth Yoncs i niemiecki Herbert Mueller zostali porwani przez grupę bandytów w pobliżu Pao-Czang na północo-zachód od Kałganu. Dziennikarze jechali samochodem z Pekinu do Dolnowa w Mongolji. Szofer Rosjanin, który początkowo też był w rękach bandytów, a później został uwolniony, ma przybyć do Kałganu jutro. Bandyci domagają się okupu w wysokości 100 tys. dolarów.

Demarche Anglii i Niemiec

Pekin, 29. 7. PAT. Z powodu porwania dwóch dziennikarzy rząd W. Brytanji i Niemiec uczynią demarche w Nankinie i wobec władz w Czaharze. Prawdopodobnie trzeba będzie uciec się do pomocy wojskowej Japonji, gdyż rejon Pao-Czangu, gdzie odbyło się porwanie jest od czasu ostatnich incydentów chińsko-japońskich pełen oddziałów bandyckich.

lansowanych przez BB., a więc w okręgu nr. 15, żydowskim b. radnego z BB. Trawkowskiego i b. posła Minberga, w okręgu nr. 16 Wadowskiego, prezesa rady grodzkiej BB. i Wojtka Malinowskiego.

Telefonem z Łodzi

Łódź, 29. 7. G. Z dniem 1 sierpnia mają nastąpić poważne zmiany na kierowniczych stanowiskach w Ubezpieczalni Społecznej. Zmiany mają nastąpić w wyniku przeprowadzonej ostatnio lustracji przez dyrekcję Ubezpieczalni.

Łódź, 29. 7. G. W ciągu dnia wczorajszego nad Łodzią i województwem przeszedł gwałtowny huragan, który pozrywał setki anten na domach. Z całego szeregu domów spadł tynk na ulice i podwórza, spadły również dachówki. Zarotowano szereg wypadków porażeń

Łódź, 29. 7. G. Teatr Miejski w Łodzi: poniedziałek, wtorek i środa: farsa Arnolda i Bacha: „Bobaszek“.

„Górska odznaka Turystyczna“

Zakopane, 29. 7. PAT. Polskie Towarzystwo Tatrzańskie wprowadziło w roku bieżącym, celem pobudzenia jak najszerzych warstw turystów do poznania terenów górskich w Karpatach i Tatrach, wzorowaną na zimowej, „Górską odznaką Turystyczną“. Odznaka nie posiada charakteru odznaki sportowej za pewnego rodzaju wyczyny sportowe, czy rekordy, a ubiegać się o nią mogą wszyscy, którzy z wyszczególnionych w regulaminie wycieczek punktowych uskutecznią w ciągu sezonu turystycznego, tj. od 15 maja do 31 października odpowiednią ilość wycieczek i uzyskają tem samem odpowiednią ilość punktów. „Górska Odznaka Turystyczna“ dla wszystkich posiada 3 stopnie: Dla zdobycia od-

KRONIKA ŚLĄSKA

Wyniki wyborów w Zagłębiu

Sosnowiec, 29. 7. (K). Wyniki wyborów delegatów na XIX Kongres Sjonistyczny w Zagłębiu Dąbrowskiem przedstawiają się następująco:

W Sosnowcu: Lista Nr. 1 (grupa A) 499 gł., Nr. 2 (gr. B) 4 gł., Nr. 3 (Mizrachi) 493 gł., Nr. 4 (Judenstaat) — 17 gł., Nr. 5 (Blok Pracującej Palestyny) — 1.017 gł., Nr. 6 (Hanoar Hacijoni) — 11 gł. Na 2228 uprawnionych do głosowania, w wyborach brało udział 2052 osoby.

W Będzinie: Nr. 1 — 233 gł., Nr. 2 — 12 gł., Nr. 3 — 671 gł., Nr. 4 — 2 gł., Nr. 5 — 1353 gł., Nr. 6 — 68 gł.

WIELKIE WŁAMANIE W CHORZOWIE.

Chorzów, 29. 7. (K). Wczoraj wieczorem dokonano śmiałego włamania do składu jubilerskiego M. Pinkesfelda w Chorzowie przy ulicy Wolności 36. Łupem włamywaczy padła większa ilość biżuterji wartości przeszło 10.000 zł. Sklep nie był ubezpieczony od kradzieży. Policja wszczęła dochodzenie.

znaki brązowej potrzeba 100, srebrnej 150 i złotej 200 pkt.

Wycieczki muszą być odbywane pieszo w towarzystwie przewodnika do odznaki górskiej i odpowiednio protokolowane. Szczegóły podaje wydany ostatnio regulamin, który nabyć można w oddziałach PTT.

60 trupów wydobyto z pod gruzów fabryki amunicji

Varese, 29. 7. PAT. Dotychczas jest nleznany jeszcze los 34 robotników fabryki amunicji, w której w sobotę nastąpił wybuch i pożar. Ogółem wydobyto z pod gruzów 60 trupów.

Arabowie syryjscy domagają się kolonizacji żydowskiej w Syrii

Jerozolima. 29. 7. (ŻAT). Z Damaszku donoszą o silnym ruchu opozycyjnym wśród ludności arabskiej w Syrii spowodu decyzji administracji francuskiej w sprawie odmownego załatwienia żydowskiej oferty na meljorację kompleksu ziemi w Al Amek, okręgu Aleksandretta. Komisarz okręgowy Aleksandretta, Durieux ogłosił osatnio decyzję, że oferta żydowskiego towarzystwa drenażowego na koncesję w Al Amek nie została zatwierdzona i że koncesja ta będzie powierzona dla kolonizacji Ormian i Syryjczyków. Jedną z przyczyn, dla której władze Aleksandretta nie zatwierdziły oferty żydows-

kiej było to, że żydowskie towarzystwo domagało się przydzielenia pewnego obszaru na zdrenażowanych gruntach pod kolonizację żydowską. Postanowienie administracji Aleksandretta wywołało tak wielką opozycję wśród ludności arabskiej, że narażenie rząd syryjski widział się zmuszonym wstrzymać zatwierdzenie koncesji. Większość syryjskich Arabów domaga się powierzenia koncesji Żydom twierdząc, że kolonizacja żydowska w Al Amek może być tylko korzystną dla Syrii, zaś kolonizacja ormiańska wyrazić może krajowi wielkie szkody.

Dumping niszczy przemysł palestyński Protest przemysłowców

Jerozolima. 29. 7. (ŻAT) Wysoki Komisarz Palestyny przyjął dziś delegację przemysłowców pal., która przedstawiła mu ciężką sytuację przemysłu na skutek dumpingu na rynkach palestyńskich. Przemysłowcy domagali się podjęcia przez rząd środków obrony przemysłu krajowego. Szczególnie dotkliwie daje się przemysłowi we znaki dumping, uprawiany na rynkach palestyńskich przez Japonję, Czechosłowację i inne kraje. Krzywdzącym Palestynę jest zwłaszcza dumping Japonji, która eksportuje do Palestyny olbrzymie ilości towarów, nie nabywając wzamian żadnych wyrobów palestyńskich. Delegacja podkreśliła, że liczne fabryki palestyńskie inwestowały wielkie kapitały i które zatrudniają licznych robotników są zagrożone likwidacją, jeżeli nie będą one zwolnione z opłat celnych za importowane maszyny i surowce. 10-ciu fabrykantów bielizny zakomunikowało skarbnikowi rządu palestyńskiego Johnsonowi, że jeżeli obecna sytuacja będzie trwała nadal, będą oni zmuszeni zwinąć swe przedsiębiorstwa, wskutek czego utraci pracę 300 robotników. W tej samej

sytuacji znajduje się także huta szklana w Riszon Le Zion. Johnson zarządził zbadanie przyczyn, które spowodowały likwidację fabryki sztucznego jedwabiu „Meszi” braci Sachs. Jak wiadomo, na ostatniem posiedzeniu Izby Gmin lord Rotszyld poruszył sprawę niszczonego przemysłu palestyńskiego dumpingu japońskiego i w związku z tem wskazał na zamknięcie fabryki „Meszi”, która inwestowała 80.000 funtów.

Urlop Wysokiego Komisarza Palestyny

Jerozolima. 29. 7. (ŻAT) Jak się dowiaduje ŻAT-na, Wysoki Komisarz Palestyny opuści Palestynę w dniu 6-go sierpnia. Uda on się na jeden tydzień do Londynu, gdzie odbędzie się w urzędzie kolonialnym rozmowa o aktualnych sprawach palestyńskich i o projekcie powołania do życia Rady Ustawodawczej, poczem uda się on na urlop do jednej z angielskich miejscowości odpoczynkowych. Decyzja w sprawie Rady Ustawodawczej ukazać się ma po powrocie Wysok. Komisarza z urlopu.

Holandja za nienaruszalnością florena Colijn tworzy rząd

Warszawa. 29. 7. PAT. Wiadomość o powierzeniu misji tworzenia gabinetu pozaparlamentarnej p. Colijnowi przyjęta została przez sfery giełdowe Holandji i zagranicą z wielkiem zadowoleniem, zważywszy niezłomne stanowisko premiera w sprawie nienaruszalności florena. W związku z tem ujawniająca się od 4 dni ucieczka od florena oraz ucieczka kapitałów z Holandji w dniu dzisiejszym ustąpiły miejsca znacznemu uspokojeniu.

Amsterdam. 29. 7. PAT. Decyzja królo-

wej powołania Colijna na szefa gabinetu pozaparlamentarnej przyczyniła się do wzrostu zaufania, zważywszy że osoba Colijna jest identyfikowana z zasadą utrzymania florena. Odpiływ złota ustał, kurs florena poprawił się.

Colijn przedstawi listę członków rządu prawdopodobnie dzisiaj popołudniu lub jutro. Prawdopodobnie w skład gabinetu wejdą ministrowie związani ze stronnictwem katolickim. Socjaliści otrzymać mogą również zaproszenie do udziału w rządzie.

Występy endeckie na Radzie miasta Przemyśla

Z Przemyśla donosi (Seg.). Na ostatniem posiedzeniu Rady miejskiej w Przemyśle obok kilku spraw finansowych, dotyczących zatwierdzenia i prolongaty pożyczek z Funduszu Pracy i Banku Komunalnego, była też sprawa obsadzenia Wydziału Szkolnego dla rzemieślniczych szkół dokształcających. Wspomniany Wydział składa się z 7 członków, z których 2 pochodzi z wyboru, dokonanego przez Radę miejską. Tym razem pominięto zupełnie dotychczasową procedurę uzgodnienia wniosków, dotyczących obsady komisji itp. przez prezydja Klubów polskiego (BB.) i żydowskiego. Prezes klubu żydowskiego Dr. Reichman wystąpił tedy z odpowiednim wnioskiem na pełnej Radzie miejskiej,

przedstawiając rzeczowo zainteresowanie Żydów dla tego zagadnienia w związku z akcją przewarstwienia ludności żydowskiej. Wystąpił wówczas z gwałtownem przemówieniem przeciwko próbom „zażydzenia” szkolnictwa zawodowego osławiony a la Kowalski przedstawiciel tutejszej endecji, Bilan, który apelując do polskości i katolicyzmu większości Rady — wzywał sanatorów, by nie dopuścili do wyboru żydowskich delegatów do Wydziału szkolnego. Wywody r. Bilana podtrzymały na duchu niektórych sanatorów i wnioski prezesa Klubu żyd. o zarządzenie przerwy, celem naradzenia się klubów — wobec sprzeciwu b. posła Burdy — został odrzucony. Przyjęto natomiast zgodnym

chórem głosów sanacyjno-endeckich wnioski pozbawiający Żydów przedstawicielstwa w tym Wydziale szkolnym.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, odbyły się wybory delegatów do kolegium wyborczego na sejm. Po opuszczeniu sali, za zgłoszeniem odpowiednich deklaracji przez PPS. i endecję, dokonano wyboru 9 przedstawicieli BB, 1 Ukraińca i 3 Żydów.

Przygotowania wyborcze we Lwowie

Lwów, 29. 7. O. Rada miejska wybrała już 80 delegatów do komisji okręgowych. Wśród 80 delegatów znajduje się 10 Żydów. Prace przygotowawcze do wyborów wrą w całej pełni. Wczoraj w nocy zakończyły się obrady Rady Partijnej Organizacji Sjońskiej, na której b. poseł Rosmarin referował sprawę wyborów. Powzięcie uchwał odroczone do czwartku bież. tygodnia.

Min. Kościółkowski wrócił do Warszawy

Warszawa, 29. 7. PAT. Po odbyciu podróży inspekcyjnej w województwach: kieleckim, krakowskim i śląskim, minister spraw wewnętrznych Kościółkowski, powrócił do Warszawy i objął urzędowanie.

Miljoner z Bostonu w Warszawie

Warszawa, 29. 7. (Sin.). Bawi w Warszawie milioner z Bostonu, jeden z wybitnych przemysłowców i finansistów amerykańskich, Franciszek Filene. Zabawi on w Warszawie dwa dni i odbędzie się szereg rozmów w M. S. Z. i w Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Z Warszawy udaje się p. Filene w podróż do Rosji.

Rokowania handlowe z Włochami

Warszawa, 29. 7. (Sin.). W Warszawie bawił przez dwa dni przewodniczący delegacji polskiej do rokowań handlowych z Włochami, radca Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Łychowski. Przyjazd jego pozostaje w związku z potrzebą otrzymania przez delegację polską dalszych instrukcyj od rządu co do porozumienia kontyngentowego polsko-włoskiego. W sprawie tej udaje się do Rzymu attaché handlowy ambasady włoskiej w Warszawie.

Urzędowanie prokuratorów

Warszawa, 29. 7. (Sin.). Dziś ogłoszone zostało rozporządzenie ministra sprawiedliwości, zawierające regulamin urzędowania prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych. Przewidywane jest, że prokuratorowie apelacyjni winni co najmniej raz do roku, okręgowi przynajmniej co kwartał zwoływać konferencje podległych prokuratorów. Tematem tych konferencyj ma być ujednostajnienie działalności prokuratorów, omawianie nowych przepisów prawnych i orzeczeń sądu, oraz rozważanie spornych zagadnień powstałych na tle praktyk sądu.

Warszawa, 29. 7. (Sin.). Ministerstwo Sprawiedliwości zarządziło, że listy gończe należy rozsyłać tylko w wypadkach poważniejszych następstw. Prokuratorowie mają przytem kierować się celowością w stosowaniu tego środka w każdym poszczególnym wypadku.

Potworna zbrodniarka jeszcze nie ujęta

Warszawa, 29. 7. (Sin.). Władze bezpieczeństwa stolicy mimo energicznych poszukiwań do tej pory nie zdołały ująć potwornej zbrodniarki, morderczyni dziecka małżeństwa Borensztajnow. Władze posiadają dokładny rysopis morderczyni, nie rozporządzają jednak personalnemi danymi. Przepuszczają, że zbrodniarka przeniosła się na prowincję, gdzie się ukrywa.

Jerozolima, 29. 7. Żat. Z dniem dzisiejszym zaprowadzona została całonocna służba telegraficzna w urzędach pocztowych w Jaffie i Hajfie. Tel. Awiw pozostaje narażenie nieobjęty służbą nocną.

Departament stanu nie zajmie stanowiska wobec znieważenia flagi hitlerowskiej

Waszyngton. 28. 7. PAT. Wilbur Carr, tymczasowy zastępca sekretarza stanu oświadczył, że departament stanu nie podejmie żadnej akcji oficjalnej w sprawie zajścia na pokładzie „Bremen” ponieważ nie otrzymał oficjalnego zawiadomienia o tem zajściu. Władze policyjne poczyniły przygotowania do zastosowania nadzwyczajnych środków celem zapobieżenia podobnym zajściom w piątek podczas odejścia parowców niemieckich „Deutschland” i „Europa” i w sobotę podczas odejścia parowca włoskiego „Rex”.

Grzechy Stahlhelmu

Królewiec, 28. 7. PAT. Organizacja „Helm stalowy” w Prusach wschodnich została rozwiązana.

Przy tej sposobności ogłoszono szereg drastycznych przykładów, świadczących, iż wśród członków „Helmu stalowego” murtowały nastroje wrogie wobec ruchu narodowo - socjalistycznego.

Na zgromadzeniu „Stahlhelmu” w Arnau nazwano przywódcę tej organizacji Seldtego „zdrajcą” i uchwalono, iż wbrew rozporządzeniu władz centralnych organizacja „Helmu stalowego” w Prusach wschodnich nie zdejmą krepy żałobnej ze swych sztandarów i „będą czekali na inne czasy”.

Stahlhelm wschodnio - pruski nie chciał obchodzić „święta matki” oświadczając, że nie zamierza objawiać swych uczuć w dniach, nakazanych przez państwo.

Niektórzy z członków organizacji pogardliwie wyrażali się o narodowym socjalizmie.

Negus nie traci nadziei

Paryż. 28. 7. PAT. „Le Petit Journal” ogłasza wywiad swego korespondenta z negusem Abisynji. Po podkreśleniu wysiłków Abisynji w zakresie szkolnictwa, higieny i zwalczania niewolnictwa, cesarz Abisynji oświadczył, że Abisynja dotychczas nie przeprowadziła mobilizacji ani nawet nie dokonała koncentracji wojsk, gdyż Etyopia zachowuje wiarę w Ligę Narodów. Abisynja ma tylko jedno pragnienie, a mianowicie żyć w spokoju ze swoimi sąsiadami i dlatego spodziewa się, że roztropność obradujących mężów stanu w Genewie zmusi imperjalistów do poszanowania niezależności i integralności terytorjum abisyńskiego. W żadnym zaś razie Abisynja nie zgodzi się na to, aby cywilizowano ją przy pomocy bomb. Cesarz Abisynji przyznał, że zakupił ostatnio pewną ilość sprzętu wojennego w Europie, ale uważa, że

jest to jedynie środek, zmierzający do zapewnienia bezpieczeństwa krajowi. Wywiad swój zakończył cesarz przytoczeniem słów marszałka Lyauteya, iż trzeba okazać swą siłę, aby nie zaszła potrzeba jej użycia.

Addis Abeba. 28. 7. PAT. Rząd abisyński ogłosił komunikat, w którym stwierdza, że prasa włoska w swej propagandzie nawiązuje do rzekomych przemówień, wygłoszonych przez cesarza od czasu jego pobytu w Harar w maju b. r. Dzienniki włoskie — głosi komunikat — nie zadowolając się zarzucaniem cesarzowi nienawiści do cudzoziemców, przypisują mu słowa, które dla ludzi, znających mądrość cesarza oraz jego umiarkowany sposób wypowiedzania swych myśli, wydają się śmieszne i nieprawdopodobne.

Anglja nie zgodzi się na ograniczenie porządku dziennego Rady Ligi Nar.

Londyn. 28. 7. PAT. W związku ze stanowiskiem, zajętem przez Włochy wobec faktu zwolnienia i porządku dziennego Rady Ligi Narodów, korespondenci dyplomatyczni „Sunday Times” i „Observera” podkreślają w jednomyślnych i niewątpliwie inspirowanych komentarzach, że W. Brytania nie zgodzi się na ograniczenie zgóry porządku dziennego Rady Ligi tylko do sprawy zatargu granicznego w Ual-Ual. Jeżeli Włosi pragną uniknąć dyskusji ogólnej na Radzie Ligi, to zgodzić się muszą na dyskusję w innej płaszczyźnie, a mianowicie pod postacią konsultacji trzech mocarstw na podstawie traktatu z r. 1906.

„Observer” podkreśla, że do koncyliacji tej musiałaby później zostać przyciągnięta również Abisynja, co z góry przesądzałoby, że nie może być mowy o żadnym ograniczeniu statutu politycznego Abisynji zastrzegając w ten sposób, że zakres koncesyj dla Włoch będzie ściśle gospodarczy. Propozycja włoska wznowienia prac komisji koncyliacyjno - arbitrażowej nie stanowi wystarczającego argumentu dla odroczenia dyskusji ogólnej na Radzie Ligi — podkreśla „Sunday Times”. Wielka Brytania nie zgodzi się na odkładanie dyskusji aż do czasu rozpoczęcia wrógich działań — zaznacza dziennik.

Albo — albo

Rzym. 28. 7. PAT. Prasa włoska tak ocenia wrażenie w Genewie depechy Mussoliniego do sekretarza generalnego Ligi Narodów w sprawie Abisynji: do czasu tej depechy nie było wiadomem, czem się ma Rada zajmo-

wać, czy całokształtem konfliktu, czy też incydentem w Ual-Ual. Obecnie wiadomo, że albo Rada zajmie się tą jedyną sprawą, albo Włochy zrzucają całkowicie z siebie odpowiedzialność. Mussolini postawił na porządku dziennym zagadnienie stosunków pomiędzy Włochami a Ligą Narodów.

Kiedy zapal słabnie...

Paryż, 28. 7. PAT. Omawiając program prac przyszłej sesji Rady Ligi Narodów rzymski korespondent „Paris Soir” twierdzi, że Włochy zaczynają zajmować obecnie bardziej pojedyncze stanowisko. Dowodem tego może być również fakt zwolnienia tempa wysyłki wojsk włoskich do Erytrei, jaki daje się zauważyć w ciągu ostatnich dwóch tygodni. Jeżeli rytm ten w najbliższym czasie nie ulegnie przyspieszeniu koncentracja wojsk włoskich w Afryce może się okazać zbyt słabą do rozpoczęcia we wrześniu na szeroką skalę zakrojonych operacji. Nie wiadomo — pisze dziennik — w jakiej mierze trudności finansowe, które się ostatnio ujawniły, oddziałują na pierwotne plany sztabu generalnego. W każdym razie we włoskich kołach politycznych wzrasta nadzieja, że bez uciekania się do wojny da się uzyskać w drodze dyplomatycznej rzeczowe ustępstwa, czyniące zadość żądaniom Włoch.

OTO „PRAGERMANIE”

W Berlinie odbywa się obecnie turniej zapaśników zawodowych, na którym zapaśnictwo polskie reprezentują Sasorski i Szczerbiński. Zapaśnictwo niemieckie natomiast,

„Wskrzesiciel zmarłych” ma dokonać sensacyjnej operacji w Warszawie

Z inicjatywy grona lekarzy warszawskich został zaproszony do Polski prof. uniwersytecki w Oxfordzie J.A. Gunn, który od szeregu lat pracuje nad przywracaniem życia osobom zmarłym śmiercią naturalną.

Prof. Gunn wychodzi z założenia, że po śmierci w organizmie człowieka tli nadal życie i że trzeba tylko w należyty sposób spotęgować znikającą energję. Wskazuje na działanie roztworu soli fizjologicznej zmieszanej z hormonem nerkowym, który to roztwór powoduje pulsowanie serca ludzkiego, wyjętego z klatki piersiowej. Próby prof. Gunna dokonywane na zwierzętach wykazują, że prędko i odważna operacja chirurgiczna daje ciekawe wyniki.

Chirurg chwytając zmarłe serce, ścisną je i natychmiast rozluźnia, masując je rytmicznie w tempie powolnem. Przy tem wszystkim stosuje się zastrzyki adrenaliny do mięśnia sercowego. Poza tem prof. Gunn stosuje również wyciąg z t. zw. psiej wiśni.

Jak podaje fachowe pismo medyczne zagraniczne, prof. Gunn miał również dokonać eksperymentów na trupach ludzkich z wynikiem pozytywnym.

Rzecz jasna, iż sensacyjne wyniki prac prof. Gunna zainteresowały cały świat medyczny. Nie brak wierzących w powodzenie tych eksperymentów, inni natomiast wyrażają się sceptycznie o tych próbach.

Zaproszenie prof. Gunna wiąże się z prośbą o wygłoszenie odczytu dla kół naukowo - lekarskich i o dokonanie operacji na gruncie warszawskim.

UPROWADZENIE NIELETNICH DZIEWCZĄT.

W Lublinie bawiła trupa warszawska 6 akrobatów podwórzowych. Po ich wyjeździe z Lublina zauważono zniknięcie trzech małoletnich dziewczyn: Franciszki Mącikówny, Kazimiery Czerpieda i Heleny Łazarzówny. Rodziny uprowadzonych dziewczyn zawiadomiły władze, wobec czego wszczęto odwołanie.

RUSZCZEWSKI NIE WYJDZIE Z WIĘZIENIA

Skazany prawomocnym wyrokiem na 4 lata więzienia za wielkie nadużycia przy budowie poczty w Gdyni inż. Ruszczewski, przebywa w więzieniu karnym na Mokotowie. Łącznie z arestem prewencyjnym odsiedział już 3 lata. Ostatnio Ruszczewski złożył podanie o przedterminowe zwolnienie, motywując je dobrą opinią władz więziennych. Podanie to spotkało się z odpowiedzią odmowną. Ruszczewski będzie więc musiał karę odsiedzieć do końca.

ZAKAZANY WIEC

Komisariat Rządu w Warszawie zabronił rządzenia wiecu w sprawie ostatnich wypadków w Niemczech. Wiec miał się odbyć w sobotę. Przemawiać mieli b. poseł Z. Żuławski, Alter, Himelfarb i inni.

Skonfiskowano odczwę Bundu w tej sprawie i „Folkscajtung” za podanie też przemówień.

PRZEMYT BRONIĄ KWITNIE

Paryż. 28. 7. PAT. „Le Matin” w depechy z Havru sygnalizuje nową aferę przemytu broni do Francji. Przed kilku dniami przybył mianowicie na dworzec w Havrze wagon belgijski zawierający rzekomo skrzynie wypełnione rurami glinianymi. Skrzynie te zostały wyladowane na samochód ciężarowy, który miał je przewieźć do Paryża. W drodze jednak policja zatrzymała samochód i przeprowadziła rewizję. Okazało się wówczas że wszystkie skrzynie zawierały karabiny maszynowe. Dziennik twierdzi, że wyladowane niedawno w Rouen 660 skrzyń w których rzekomo miały się znajdować stalowe rury, w rzeczywistości zawierały broń.

obok innych reprezentują: Adamczak z Berlina, Kochański z Kolonii i Stromski z Holstynu. Prawdziwi germanie.

KRONIKA KRYNICKA.

(Iwo) **AKADEMJA KU CZCI HERZLA I BIALIKA** zebrała w wielkiej sali Domu Zdrojowego setki kuracjuszy. Podniosła uroczystość rozpoczęła odśpiewaniem Hałkwy, a po zagajeniu Prezesa Kom. Lok. Org. Sjon. tow. Dra Weinbergera odegrał czołowy skrzypek orkiestry zdrojowej p. Bernard Kagan „Legendę“ Wieniawskiego i Poemat Filibcha, poczem p. prof. Mühlstein z Krakowa w jędrnych słowach przedstawił postać Bialika. Na widelniczeli wykonał p. Aleksander Wolff, „Barceuse Gotarda“ i „Preludium Chopina“ (przy fortepianie p. Leon Wajntraub), a o Herzlu i Bialiku mówił po hebrajsku p. Keller z Bielska. Ze swadą wygłoszone przemówienie p. adw. Dra. Sandhausa z Cieszyna wywarło na zebranych głęboką wrażliwość, a odśpiewaniem Techezakny zakończono uroczystą akademję.

Z uznaniem podkreślić należy stanowisko Dyrekcji Zakładu Zdrojowego, a w szczególności życzliwego dyrektora p. Inż. Nowotarskiego, który zawsze udziela bezpłatnie sali Domu Zdrojowego na uroczystości herzlowską.

„**SJONIZM A KOBIETA ŻYDOWSKA**“. Pod powyższym tytułem wygłosiła na ostatniej herbatce Wiza nader ciekawie ujęty referat p. Dr. Nella Thon-Rostowa.

OPERETKA WILEŃSKA wystawiła na sladjonie sportowym pod gołem niebem popularną operetkę „Baron Cygański“ przy rekordowej frekwencji blisko dwóch tysięcy widzów. Występ był bardzo udalą nowością, a pp. Nochowiczówna, Halmirska, Dembwska, Domosławska, Folańska i inni zbierali zasłużone brawa. Wspaniałe wypadł czarasz w wykonaniu pp. Martówny i Ciesielskiego. „Prezesowi komisji moralnej“ p. Domosłowskiemu należy się pochlebna wzmianka za zreczenie wplecione w akcję aktualne fragmenty krynickie.

WYBORY W „BAGATELI“ odbyły się na tradycyjnym raucie. Sympatyczna krakowianka p. Julia Feinerówna zdobyła tytuł „Miss Bagatela“ na sezon 1935. Wicemiss wybrana została p. Bronia Bądzdrowówna z Poznania, a 100 proc. mężczyzną p. Dr. Anatol Gutfreund z Krynicy.

ZABAWA NIEBIESKO - BIALA urządzona przez Kom. Lok. Org. Sion. odbędzie się w „Bagateli“ dziś, w niedzielę 28 bm. Łączne atrakcje i niespodzianki.

SZCZAWNICA

(Zelel) Z inicjatywy tutejszego lekarza Dra Lampła urządzili stworzony od hok komitet pod przewodnictwem Dyr. Pinelesa (Kraków), a przy współudziale pp. Chmury (Pabjanice) Reichmana, Piecho-wicza i Karpawskich (Łódź) — uroczystą akademję ku czci Herzla i Ch. N. Bialika. W ślicznie udekorowanej sali Dworca gościnnego zebrały się tłumy publiczności, które z uwagą i w skupieniu wysłuchały referatu Dyr. Pinelesa, P. Karpowskiej, oraz części muzykalno-wokalnej przy łaskawym współudziale pp. St. Sperbera skrzypca, E. Goldbergera pianisty oraz chóru Akiby. Po odprawieniu przez kantora El mołę rachmim zabrał głos Dr. Lampel który wezwał zebranych do składek na fundusz Narodowy. Zbiórka przyniosła około 200 zł. które przekazano na Keren Bialik.

Należy się serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy swą współpracą przyczynili się do świetnego udania się uroczystości, w pierwszym rzędzie lekarzowi tutejszemu Dr. Lamplowi, członkom komitetu oraz pp. Sperberowi i Goldbergerowi, członkom orkiestry restauracji zakładowej za łaskawy, bezinteresowny współudział. Osobne podziękowanie należy się JW. Księciu Woronieckiemu, który chętnie i bezinteresownie użył na ten cel piękną salę Dworca Gościnnego.

W początkach sierpnia odbędzie się dancing towarzyski na fundusz Narodowy, który poprą niechybnie żyd. kuracjusze, by powiększyć sumę, zebraną na akademję.

GRYBÓW

AKCJA „JAAR PILSUDSKI“ jest w pełnym toku. W zbiorce biorą udział najpoważniejsi obywatele. Dotychczasowe wyniki są zadawalniające.

AKADEMJĘ HERZLOWSKO - BIALIKOWSKĄ uroczysta dnia 21. lipca br. organizacja „Hanoar Ha-cijoni“. Uroczyste przemówienia wygłosili Sanie Teubenbaum w języku polskim, Rut Besen w języku hebrajskim. Poza tem brali udział w akademji Leś Neugröschel, Zosia Herbach, Ewa Besen, Hinda Herbach i Eisig Eisenberg. Dochód przeznaczony został na las Bialika. W toku jest pieniężna zbiórka domowa na powyższy cel.

BOCHNIA

KOMITET HONOROWY DLA UCZCZENIA PAMIĘCI MARSZAŁKA PILSUDSKIEGO. Z inicjatywy Kamjsji K. K. L. i Komitetu Lokalnego odbyło się zebranie obywatelskie celem zorganizowania akcji dla uczczenia pamięci Marszałka Józefa Pilsudskiego przez zaszczerpienie Lasu na

Wilhelm Habsburg skazany zaocznie na 5 lat więzienia za oszustwa

Paryż. 28. 7. PAT. Rozprawa sądowa o oszustwa przeciwko b. urzędnicze pocztów. p. Couyba rzekomej narzeczonej arcyksięcia Wilhelma Habsburga, czyli tzw. „Wasyła Wyszwanego“ zakończyła się wyrokiem

skazującym Couybę na 3 lata więzienia z za wieszeniem wykonania wyroku. Arcyksiążę Wilhelm Habsburg został skazany zaocznie na 5 lat więzienia i 2 tys. fr. grzywny za współudział w oszustwach.

Kronika krakowska

AKCJA ZRZESZEŃ LOKATORSKICH

Związek Lokatorów w Krakowie, pl. Matejki 3, zgodnie z powziętymi uchwałami wszystkich Związków i Zrzeszeń Lokatorskich w państwie, w dniach najbliższych wysłała do rządu memorjał co do ogólnych postulatów lokatorskich a to:

1) W sprawie obniżki czynszów tak w starych jak i nowych domach,

2) Podciągnięcie pod ustawę o ochronie lokatorów nowo-wybudowanych i nadbudowanych domów na terenie Małopolski od r. 1917 do roku 1928-go, a to spowodu, że koszta budowy tych domów wobec nadmiernych czynszów, jakie pobierają właściciele realności od tychże jak również i ulg podatkowych, już się zamortyzowały.

3) O zniesienie podatku od lokali, a w każdym razie obniżenie tegoż

4) O utworzenie Izby Lokatorskich celem odpowiedniego reprezentowania interesów lokatorskich skutecznego bronięcia praw tychże.

5) O państwową opiekę nad bezdomnymi lokatorami,

6) O zaliczenie Związków Lokatorskich do stowarzyszeń wyższej użyteczności publicznej,

7) A wkońcu o nowelizację ustawy o ochronie lokatorów co do zakresu działania i praktyk Urzędu Rozjemczego.

Celem poparcia powziętych usiłowań Związków i Zrzeszeń lokatorskich wzywa się we własnym interesie ogół lokatorów i sublokatorów, zamieszkałych w Krakowie jak i na prowincji ażeby niezwłocznie zgłaszali się do biura Związku Lokatorów (Plac Matejki 3) w godzinach między 11—1 w poł. lub pop. w godz. 4—6 celem zbiorowego podpisania wysłać się mającego memorjału do rządu.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

GOŚCINNY WYSTĘP STEFANA JARACZA W „CHORYM Z UROJENIA“ Dziś znakomity gość Stefan Juracz ukaże się w roli tytułowej w arcyzabawnej komedji Moliera „Chory z urojenia“. Cała prasa stołeczna zgodnie stwierdza, że kreacja Jaracza jest najwyższym szczytem artyzmu. Wielkiemu artyście sekunduje cały znakomicie zgrany zespół Teatru Aktora.

— **LOLA FOLMAN W ŻYD. TEATRZE NA BOCHENKIEJ 7.** W środę o godz. 9-tej wiecz. wystąpi po raz ostatni na ogólne żądanie publiczności najznakomitsza pieśniarka ludowych pieśni żyd. Lola Folman, która odśpiewa szereg pieśni ludowych, nieznanych w Krakowie. Występ ten wywołał ogólne zainteresowanie u tutejszej publiczności. Pozostałe bilety na dzień 31 bm. do nabycia przy kasie teatru.

Jego Imię w Palestynie. Na zebraniu tem został wywołany Komitet ścisły w następującym składzie: przewodniczący — p. Freudenheim S., wiceprz. — p. Silbering S., skarbnik — p. Dr. Kronik F., sekr. — p. Frisch W., jako członkowie pp: prezes Kahału — Blumenfrucht A., Dr. Müller, Prof. Landfisch, Dr. Krumholz, Dr. Lamensdorf, Silbering, Stillman, Brilbram J., Mgr. Schwimmer. Komitet przystępuje w tych dniach do przeprowadzenia akcji na powyższy cel i ma nadzieję, że akcja ta zostanie — ze względu na jej doniosłość — poparta przez całe społeczeństwo i uwieńczona należyty sukcesem.

Pomnik na grobie Bialika

Tel Awiw, (ŻAT) Dnia 28 Tamuz (w poniedziałek) w pierwszą rocznicę złożenia prochów Bialika do grobu na cmentarzu w Tel Awiwie, odbędzie się odsłonięcie pomnika na jego grobie. Pomnik został wzniesiony według projektu artysty - malarza Mojżesza Mukdi'ego, zatwierdzonego przez połączoną komisję konkursową, w skład której wchodziłi przedstawiciele Agencji Żydowskiej, Waad-Haleumi, samorządu tel - awińskiego i Związku Pisarzy Hebrajskich. Nad wykonaniem pomnika czuwal projektodawca Mukdi i rzeźbiarz Mojżesz Zipper. Pomnik, ciosany z kamienia palestyńskiego, ma 4.60 m. długości i 3.90 m. szerokości. Składa się on z czterech bloków kamiennych, złożonych stopniami długości półtora metra i szerokości i wysokości 75 cm. Po obu stronach głównego kamienia zostały wyciosane zgłoski Ch. N. Bialik, zaś na dolnym kamieniu dane urodzenia i zgonu poety.

WYNIKI WYBORÓW NA KONGRES.

Bruksela, Ż.A.T. W wyniku wyborów w Belgji na XIX Kongres Sjonistyczny przeszli: kandydat listy robotniczej i kandydat ogólnych sjonistów.

Amsterdam, Ż.A.T. W Holandji wybrani zostali na Kongres Sjonistyczny jeden poale-sjonista i jeden ogólny sjonista.

OGRANICZENIE IMIGRACJI LEKARZY DO PALESTYNY

Warszawa, 28.7. ŻAT. Centrala Urzędu Palestynskiego w Polsce otrzymała dziś telegraficzne doniesienie z Agencji Żydowskiej w Jeruzolimie, że w oficjalnym organie rządu palestyńskiego ukazała się ustawa, wprowadzająca ograniczenia w zakresie imigracji praktykujących lekarzy do Erec.

POWOLNE TEMPO AKCJI RATUNKOWEJ W TURYNIE

Turyn. 28. 7. PAT. Spod gruzów na miejscu katastrofy w Varese wydobyto 38 zwłok ofiar eksplozji, w tej liczbie 35 zwłok kobiecych. Obawa nowych wybuchów wpływa na powolniejsze tempo akcji ratunkowej. W chwili wybuchu w fabryce pracowało 500 osób. Większość z nich ocalała. Znaczna ilość spośród nich odniosła rany.

REPERTUAR KINOTEATROW

„ADRIA“: Ludzie w bieli, Świat jest zakończany.

„POLLO“: „Rumba“ (George Raft, Carola Lombard.)

ATLANTIC: „Don Juan“ (Douglas Fairbanks) i „Serce włóczęgi“ (Al Jolson, Madge Evans).

BAGATELLA. „Ich Noce“ (Claudette Colbert i Clark Gable) na scenie rewja „Śmiech na sali“.

„PROMIEN“: Prywatne życie Henryka VIII (Charles Langhton) i Merle Oberon. 42 ga Ulica (Adrienne Amis).

SŁONKO: I. „Szalona Wdówka“, (Glorja Swanson), II. „Uzwis z Hiszpanji“ (Eddie Gantor).

„ŚWIT“: „Cesarzowa i ja“ (Liljan Harvey) i „Morderstwo w Trinidad“.

SZTUKA: „Pojedynek kobiet“ (Elissa Landi i Cary Grant).

UCIECHA: Pani i szofer (Charlotte Susa, Feliks Bressart).

WANDA: „Nowi ludzie“ (film sowiecki).

ZNIZONE CENY INSERATÓW

Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy Zł. 5.—
Ogłoszenia ślubne i zaręczynowe . . . „ 10.—

Podziękowania lekarskie do 25 mm. Zł. 10.—
Nekrologi (klepsydry) do 60 mm. w I. łamie „ 20.—

Drobne ogłoszenie za słowo **10** gr. Dla poszukujących pracy . . . **5** gr.

== Ogólna taryfa inseratowa uwidoczniła jest u dołu niniejszej strony ==

INSERATÓW DROBNYCH
nie przyjmuje się
telefonicznie
tylko wprost
w Administracji
i wyłącznie
ZA GOTÓWKĘ.

Wolne posady

PRZYJMĘ Żydówkę do samodzielnego gotowania i zajęcia się sześciolletnią dziewczynką. Kraków, Lelewela 2, m. 5.

Posad poszukują

MUNDANTKA oraz binralistka z długoletnią praktyką, pisząca biegle na maszynie po polsku i niemiecku poszukuje jakiej kolwiek posady ewent. na wyjazd. Zgłoszenia do Administracji Nowego Dziennika pod „BL 5“

PRZEDSTAWICIEL 37 lat akad. wykształcenie, szuka żony. Zgłoszenia: Biuro ogłoszeń, Kraków, Sienna 12 pod „Decyzja“ 2784g

SAMODZIELNA bielizniarka, specjalistka w biustkach poszukuje pracy we większej firmie. Zgłoszenia: Keller, Dietlowska 64, sklep. 2778g

STENOTYPISTKA polskoniemiecka, siła rutynowana poszukuje posady lub zastępstwa. Zgłoszenia do Administracji pod „Biegła“ 2749g

AGENT podróżujący w branży spożywczej doskonale zaprowadzony poszukuje zastępstwa. Zgłoszenia pod „Branża obojętna“ do Adm. Now. Dzień. 2720g

Nauka i wychowanie

FRZYKOW: francuskiego, niemieckiego, angielskiego, najlepszą własną metodą „Globus“, komplet na 4 tygodnie tylko Zł. 4.00 Dyplomy i premie. „STUDJUM“, Kraków, Batorego 24.

Reklama
dzwignią handlu

PLUSKWIY Z ABILIJA NIEZAWODNIE POD GWARANCJA „FUMIGATORE-CIMEX“ I DEZYNFEKUJE MIESZKANIA PO CHOROBYCH

KRAKÓW, Salinarna 2. Tel. 117-64. Biura dezynfekcyjne centrala: KATOWICE, Teatrna 10. Tel. 246-01. WARSZAWA, Zielna 32. Tel. 544-13 i 542-16. LWÓW, Pasaż Hansmana 7. Tel. 107 59.
WILNO, Tatarska 3. ŁÓDŹ, ul. Tramwajowa 3. Tel. 120-77.
Do nabycia w aptekach i drogerjach. — Wystrzegać się bezwartościowych naśladownictw!

Zdrojowiska

ZAKOPANE. Komfortowy Pensjonat „Jurand“, Chałubińskiego. — Jeśli chcesz znaleźć wypocząć, zajadź wprost do „Jurandu“. Na miejscu się przekonasz, że nie przesadzamy. Zarząd.

ZAKOPANE. Pensjonat „ADRIA“, pełny komfort, piękne położenie, obok parku miejskiego (Droga do Białego). Kuchnia wykwiłtna, na żądanie dietetyczna. Ceny przystępne. — Dr. Owa FLAUMHAFT NEUGEBORNOWA 4023x

SZCZYRK. „Willa w Parku“ Borgenicht. Pół godziny z Bielska autobusem. Własny park, w pobliżu kort tenisowy, — plaża, rzeka i las. Kuchnia rytualna. Ceny niskie. 2871x

XIX. KONGRES SJONSKI

LUCERNA, sierpień — wrzesień 1935

PUBLIKACJE KONGRESU:

- Sprawozdania na XIX. Kongres Sjonski:
 - Sprawozdanie z Egzekutywy Sjonskiej } Fr. s. 4-50
 - Sprawozdanie Keren Hajesod
 - Sprawozdanie Keren Kajemet w językach hebrajskim, angielskim i niemieckim
 - Oficjalna Gazeta Kongresowa
 - Wydanie hebrajskie
 - Wydanie niemieckie

ukazuje się podczas Kongresu i Sesji Rady Administracyjnej Agencji Żydowskiej

Abonament w Szwajcarii . . . Fr. s. 3-50
Abonament w innych krajach . Fr. s. 4-—
 - Stenograficzny protokół XIX. Kongresu i Sesji Agencji Żyd.
 - Wydanie hebrajskie } Fr. s. 9-—
 - Wydanie niemieckie }
- Abonament generalny:
Wszystkie publikacje w językach: hebrajskim, angielskim i niemieckim można zamówić naraz po niższej cenie Fr. s. 15-—

Zamówienia kierować należy do Biura XIX. Kongresu, Lucerna, Skr. poczt. Dworzec, Egz. Org. Sjon. Kraków, Dietla 107 i E. Wiener, Katowice, Szopena 8

Różne

POLNIKA do rentownej śnieżącej fabryki poszukuje. Zgłoszenia: „20.000 złotych“ do Administracji Nowego Dziennika. 2753g

„PAMIĘTAJCIE ADRES“ - „LOCARNO“ Dancing Bar Kraków, Prądnik Czerwony, początek codziennie od dziewiątej wieczór.

OBĆISKI wsuwa JOT pasta (pudełko 50 gr.) Apteka MARCISIEWICZA, KRAKÓW, STRADOM. 3477k

PIEKARNIA mechaniczna czynna zaraz do wynajęcia „sposobność“ do Adm. Now. Dziennika 2760g

BAGAZE podróżne, towary, z koleji, na kole, dostarcza tanio, punktualnie: Związek Emerytów Kolejowych, Kraków, Dworzec osobowy. Telefon 165-33. 2281g

FORTEPIANY, PIANINA STROI NAJTANIEJ ROM, BOŻEGO CIAŁA L. 10, TELEFON 166-20

SMACZNE obiady po niższej cenie, w Dziale 111, I piętro, m. 7

SZYLD emaljowany zamawiaj wprost w fabryce, tanio, szybko, solidnie: „Emaljarnia“, Fabryka sztyldów emaljowanych, Kraków, Dietla 81 telef. 147-89

Sprzedaz

SPRZEDAM filtr przemysłowy (Seitza-Wiedeń) do wina, soków, płynów farmaceutycznych. Zgłoszenia: Kraków, skrytka pocztowa 297 4471k

JADALNIE z drzew egzotycznych, najnowsze projekty własne: Fabryka Mebli „STYL“, Kraków, Wiślna 8. Ceny fabryczne niższe. 3804k

KRAWATY najtaniej — największy wybór poleca Wytwórnia Krawatów — „Eros“, Kraków, Rynek L. 9 (Pasaż Bielaka).

FIRMA MAX LÖWENSTEIN, KRAKÓW, UL. ZWIERZYŃCIECKA 11, telefon 168-50 — poleca maszyny do pisania biurowe walizkowe, po niższych cenach. 4087

MEBLE nowoczesne, szafy kombinowane, sypialnie, jadalnie, najtaniej Kraków, BRACKA 13.

FIRANKI według najnowszych modeli. Ceny niższe: Breit, ul. Grodzka 60, telefon 113-80.

Lokale

LOKAL PRZEMYSŁOWY I MAGAZYN ul. Tarłowska 6 do wynajęcia zaraz. Dorozca wskazuje.

PIĘKNY pokój frontowy, słoneczny, osobne wejście dla pana (pani) na stanowisku do wynajęcia. Zgłoszenia: Kraków, Gertrudy 9, m. 10

PIĘKNY, słoneczny pokój z utrzymaniem dla Pana do wynajęcia. Zgłoszenia: Kraków, Gertrudy 9, m. 10

DO wynajęcia 3 pokoje kuchnia, komfort. Poselska 17, II p 2-3.

PO Ojuncblowany, komfortowy do wynajęcia Kraków, Zyblikiewicza 17, m. 8.

PIĘKNY, duży pokój meblowany, komfort, osobne wejście, do wynajęcia natychmiast. Zgłoszenia: Kopernika 10, m. 7. 2535x

ULGOWY ABONAMENT „NOWEGO DZIENNIKA“

Dla naszych Szan. Abonentów, wyjeżdżających na letniska, wprowadzamy w czasie od 1 maja do 30 września b. r. ulgowy abonament, obliczając za drugi egzemplarz

tylko Zł 3.—

miesięcznie, wraz z wysyłką pocztową.

Każdy prenumerator może zatem zamówić drugi abonament letniskowy wyłącznie dla swej rodziny, wyjeżdżającej na letnisko. — Z tej wydatnej ulgi niewątpliwie każdy prenumerator skorzysta.

PRENUMERATA: w Krakowie z odrośzeniem i bez odnoszenia oraz na prowincji i z przesyłką pocztową miesięcz. „ 4'30 kwart. Zł. 12'90
Zagranicą z przesyłką poczt. „ 7'50 „ 22'50

OGŁOSZENIA. Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. Strona w tekście i nadesłaniem na łamy po 76 milimetr. Strona za tekstem 6 łamów po 38 milimetr. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 16 słów

CENY w złotych: I. strona 1'25. — Tekst 1'—, Nadesłane 0'75. — Za tekst 0'25. — Drobne od słowa 0'10 gr. Dla poszukujących pracy 0'05 gr. Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy Zł. 5'—, Ogłoszenia ślubne i zaręczynowe Zł. 10'—, Podziękowania lekarskie do 25 mm. Zł. 10'—, Nekrologi (klepsydry) do 60 mm. w I. łamie Zł. 20'—, Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25% za druk kolorowy 50%.

„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie, także w poniedziałki i dni świąteczne